

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditationes De Vita & Gestis Christi Primo Anno Prædicationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

MEDITATIONES

De Vita & Gestis Christi

Primo Anno Prædicationis.

MEDITATIO CCXVII.

De Nuptiis in Cana Galilææ.

Joan. 2.

PUNCTUM I. *Et die tertia (ab adventu
Andræ & Petri ad Christum) Nuptiæ
factæ sunt in Cana Galilææ: & erat Mater
JESU ibi. Vocatus est autem & JESVS, &
Discipuli ejus (saltem aliqui ex quinque
prædictis cap. præcedenti) ad Nuptias.*

Sponsus enim secundum probabiliorem opinionem non fuit S. Joannes Evangelista (ut aliqui putant cum S. Thoma 2. 2. q. 186. a. 4.) sed S. Simon Apostolus, ex Cana oriundus, Filius Cleophæ, Fratris S. Josephi; unde in reverentiam sui Mariti, tunc quidem jam mortui, B. Virgo, imò & ipse Christus Dominus suâ Præsentia Sponso pauperes, nec habentes sumptus, pro vino emendo sufficientes, honorare voluerunt. Inde colligitur, Sanctitatem B. Virginis, ac Christi non fuisse inurbanam, aut Charitatis

propinquis debitæ minùs studiosam, cujus intentione actus de se indifferens, elevatus fuit ad gradum Ordinatæ Charitatis, & Pietatis. Hinc discere discretam Charitatem, & actiones indifferentes intentionis puritate ac sublimitate ad gradum sublimium Virtutum evehere. Nec dubium est, quin de istis Nuptijs dici potuerit illud Tobiaë 9. v. 12. *Accesserunt ad convivium: sed & cum Timore Domini Nuptiarum convivium exercebant.* Sic, cum corporali refectio- ni amplius aliquid indulgendum est, cum Timore Domini, & ea Moderatione, ac Modestia interiori & exteriori id facito, sicut faceres, si Christum, ac B. Virginem præsentem cerneres; & sicut ipsos fecisse cognosces.

PUNCT. I. *Et deficiente Vino dicit Mater JESU ad eum: Vinum non habent. Et dicit ei JESVS: Quid mihi & tibi est Mulier? Nondum venit hora mea. Dicit Mater ejus ministris: Quodcumque dixerit vobis, facite.* Observa, quòd, ut ad finem hujus Miraculi v. 11. Evangelista dixit: *Hoc fecit initium Signorum JESVS in Cana Galilæa; & manifestavit Gloriam suam: ita etiam hoc fecerit initium Signorum MARIA, & manifestavit Gloriam suæ Potentiæ apud Filium, ac Misericordiæ erga Genus humanum.* Unde quasi pari passu ambulant Potentia Filij in operando ac benefaciendo, & Misericordia Matris in intercedendo; cum DEVS omnia velit nobis dare per MARIAM. Et quamvis Potentiæ Patrociniij videantur derogare illa verba Filij: *Quid mihi & tibi est Mulier? Nondum venit hora mea:* Si ea tamen rectè intelligantur, prout B. Virgo ea intellexit, quando isdem non tantum non absterrita, sed animata est, ut certa se exaudiendam, diceret ministris:

ministris:

ministris: *Quodcumque dixerit vobis, facite*: patet, ijs potius declarari Potentiam Patrocini; quia ijs solummodo indicare voluit Christus, se quoad Miracula patranda non subesse Matris imperio, ut propterea præveniat horam; sed se respicere ultra naturalem affectum Filij erga Matrem, longè aliam sui erga illam Amoris causam, ob quam etiam paratus sit prævenire horam; eò quòd nempe respiceret maximam Sanctitatem Matris, diceretque: Non quia Mater es, sed quia Mater Sanctissima es, nolo negare, quod petis; & quidem quod cum tanta Fiducia, ac indifferentia petis. Hinc ergo summam erga B. Virginem concipias Confidentiam: nam quia etiam non rogata, visâ solâ indigentia vini, mox intercessit, manifestavit ingentem suam Misericordiam. Et quia statim impetravit Vini optimi abundantiam, quamvis nondum venisset hora patranda Miracula, manifestavit pariter efficacem Patrocini sui Potentiam.

PUNCT. III. *Dicit eis JESVS: Implete hydrias aqua. Et impleverunt eas usque ad summum. Et dicit eis JESVS: Haurite nunc, & ferte Architriclino. Et tulerunt. Ut autem gustavit Architriclinus aquam Vinum factam &c; vocat Sponsum Architriclinus, & dicit ei: Omnis homo primum bonum Vinum ponit; & cum inebriati fuerint, tunc id, quod deterius est: Tu autem servasti bonum Vinum usque adhuc.* Hinc discite 1. Patrocinium B. Virginis, & Beneficentiam Filij prodesse tunc, quando fecerimus, quæcumque dixerit nobis. 2. DEVM exigere nostram cooperationem; atque ejus mensuræ, vasisque capacitati commensurare suam liberalitatem. 3. Christum Ecclesiæ & Animæ nostræ Sponsum, prius apponere Vinum, quod videtur deterius, nempe compunctionis,

ac tribulationis &c. *Bonum autem Vinum* consolationis ac gaudij servare usque adhuc, nempe in Æternitatem, quod est perpetuum *adhuc*, nunquam desinens. Non ita facit Mundus; ubi Momentaneum est, quod delectat; Æternum, quod cruciat.

MEDITATIO CCXVIII.

Christus eijcit negotiatores è Templo.

Joan. 2.

PUNCTUM I. Considera, Christi primas & ultimas curas fuisse, ut Domus DEI quàm Sanctissimè haberetur, & nihil in ea indecens contingeret: hinc initio Prædicationis suæ, ut refert Joan. c. 2. v. 14. & sub finem ejusdem, quatuor scilicet diebus ante suam Mortem, ut recenset Marcus c. 11. a. v. 11. Negotiatores, Divina planè Potestate, cui nemo audebat se opponere, è Templo eiecit, Vultu & Voce ad iram non puri hominis, sed plusquàm hominis, severè compositis. *Et cùm fecisset quasi flagellum de funiculis, omnes eiecit de Templo, oves quoque, & boves, & numulariorum effudit as, & mensas subvertit. Et his, qui columbas vendebant, dixit: Auferte ista hinc, & nolite facere Domum Patris mei domum negotiationis.* Joan. 2. v. 15. & 16. Quibus postremis verbis Auctoritatem Filij DEI interposuit: cujus Auctoritatis ac Potestatis signum petentibus, dixit: *Solvite Templum hoc, & in tribus diebus excitabo illud.* v. 19. quasi diceret, cùm solveritis Templum Corporis mei per Mortem, Egoque tertio die illud resuscitavero ad vitam; tunc videbitis, quam habeam potestatem ad exigendam Reverentiam

verentiam hujus Templi manufacti, & ad ejus profanatores nunc *quasi* flagello castigandos, id est, pænis temporalibus hujus vitæ, quæ designantur per *quasi* flagellum; quæ si non sufficiant, paulò post sequetur verum flagellum, nempe pænæ æternæ. Hinc æstima, si Christus tantâ irâ exarsit contra tractantes temporalia negotia, non in Sancto Sanctorum, neq; in atrio Sacerdotû ante Sanctû Sanctorum, sed solum in tertio atrio, quod erat Laicis sive populo pro Oratione, & Sacrificijs spectandis destinatum; quomodo exardescet contra irreverentes erga Templum, quod Missæ Sacrificio est consecratum? Et multò magis contra irreverentes erga Dominum Templi, qui ibi in Sacramento Eucharistiæ, velut in Throno residet? Et vel maximè contra eos, qui tempore Orationis in corde suo, ubi Oratio funditur, sæcularia, nugatoria, & vana tractant, ipsamque Orationem profanant? an non flagellabit? an non mensas numulariorum, & omnes curas, ac consilia, quæ sub Oratione in corde volvuntur, evertet?

PUNCT. II. Considera, Templo Jerosolymitano (à quo Christus ipse ad Templum Corporis sui sermonem vertit) longè Sanctius Templum esse hominem, per Gratiam Spiritûs Sancti Deo consecratum; de quo S. Paulus inquit 1. Corinth. 6. v. 19. *An nescitis, quoniam membra vestra Templum sunt Spiritûs Sancti, qui in vobis est?* Et in quo Pater Cælestis, ac Christus dignantur mansionem facere, ut ipse Christus apud Joan. c. 14. v. 23. testatur: *Ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus.* Idcirco nulla actio indecens sive Spiritualium, sive sensitivarum Põtentiarum in hoc Templo debet perpetrari; ideo rursus S.

8 *Ab Octava SS. Corp. Christi usque ad Adventum.*

Paulus ait: 1. Cor. 3. v. 16. *Nescitis, quia Templum DEI estis, & Spiritus DEI habitat in vobis? si quis autem Templum DEI violaverit, disperdet; illum DEVS. Templum enim DEI Sanctum est, quod estis vos.*

PUNCT. III. Viso Christi adversus Templi profanatores Zelo, subjungit S. Joannes. v. 17. *Recordati sunt verò Discipuli ejus, quia scriptum est (Ps. 68. v. 10.) Zelus Domus tuæ comedit me.* Nempe sicut ignis videtur comedisse ferrum candens, quod replevit; ita Zelus Domus DEI comedit, & replevit animum Christi Domini. Cùm itaque & nos ipsi, & Proximi nostri sint Templum, ac Domus DEI; simili Zelo exardescamus, ad impediendam in nobis, & in Proximis nostris omnem actionem, dedecentem Templum DEI, & contrariam Honori Divino. Rogemus etiam Christum Dominum, ut pro suo Zelo erga homines, eijciat è nobis, quidquid ipsi in nobis displicet; ut adeò intret Templum nostrum, ibique habitet, doceat, omnesque actiones nostras dirigat.

MEDITATIO CCXIX.

De Conversione, & Instructione

Nicodemi. Ioan. 3.

PUNCTUM I. Cùm Christus initio Prædicationis suæ Jerosolymam ad Festum Paschale ibi celebrandum ascendisset, ac negotiatores è Templo ejecisset, omnibus prodigioso terrore injecto, ut, quantumvis nondum Miraculis se Filium DEI probasset, nemo tamen auderet se illi opponere; mox cæpit Miracula edere, &, ut inquit S. Joannes. cap. 2. v. 23. *Cùm esset*

esset Jerosolymis in Pascha, in die Festo, multi crediderunt in Nomine ejus, videntes Signa ejus, quæ faciebat. Ipse autem **JESVS** non credebat semetipsum eis, eò quòd ipse nòsset omnes, & quia opus ei non erat, ut quis testimonium perhiberet de homine; ipse enim sciebat, quid esset in homine. Ex hoc itaque colligitur, omnes esse amandos, omnibus esse benefaciendum, prout Christus Doctrinam & Miracula sua publicè in omnium auribus & oculis edidit; cum nemine tamen esse privatam amicitiam, & familiaritatem facilè contrahendam; nemini, quæ occulta esse oportet, esse prodenda; in nullo homine ita fiduciam collocandam, ut *Quis ponat carnem brachium suum.* Jerem. 17. v. 5.

PUNCT. II. Inter credentes in Nomine Christi ob visa Signa, quæ faciebat, erat etiam Nicodemus, Princeps Judæorum, & Legis Doctòr. *Nic venit ad JESVM nocte, & dixit ei: Rabbi, scimus, quia à DEO venisti Magister. Nemo enim potest hæc Signa facere, quæ tu facis.* Joan. 3. v. 2. Causa hujus nocturni adventus potuit esse, vel quòd Legis Doctorem puderet, alijs videntibus & scientibus, ad Christum de die venire; vel quòd timeret alios Christo infensos; vel quòd Christus toto die alijs docendis in Templo occupatus, privatim non nisi nocte conveniri posset. Quæcunque ex his causa fuerit, te non pudeat ab alio instrui, & multarum rerum ignorantem videri: nec moveant humani respectus. Quòd si quacunque ex causa de die impeditus fueris cum DEO de rebus Animæ tuæ agere, ex gr. coactus Meditationem differre; venias saltem ad DEVM nocte. Et quemadmodum Christus, quantumvis diurnis laboribus fessus, importuno tempore venientem benevolè

suscepit, & longa oratione instruxit: sic Proximo etiam importuno, ac incommodo tempore te libenter impertias.

PUNCT. III. Considera, quòd sicut Nicodemus profuit, ut ad Christum veniret, ac Salutem ab ipso consequeretur; sic adversa, & tribulationes, quæ in sensu Morali & Metaphorico noctis vocabulo designantur, plurimum nobis proficiant, ut ad DEVM accedamus, & Salutem consequamur. Hinc Psalmista DEVM alloquens inquit Pl. 82. v. 17. *Imple facies eorum ignominia, & quærent nomen tuum Domine.* Et propriam experientiam allegans Pl. 16. v. 3. ait: *Probasti cor meum, & visitasti nocte: igne me examinasti, & non est inventa in me iniquitas.* Sic & tu invigila, ut nocte venias ad DEVM, & per adversa sapientior ac melior reddaris, ne inveniatur in te iniquitas.

MEDITATIO CCXX.

Continuatio Sermonis Christi

cum Nicodemo. Ioan. 3. v. 3.

PUNCTUM. I. Quia Nicodemus agnovit Christum, Magistrum à DEO missum; ideo, ut ex responsione Christi patet, interrogavit eum, quid faciendo Vitam æternam, & Cæleste Regnum possideret. Respondit JESVS, & dixit ei: *Amen, amen dico tibi, nisi quis renatus fuerit denuo, non potest videre Regnum DEI.* Ioan. 3. v. 3. quod magis declarans, dixit: *Nisi quis renatus fuerit ex Aqua, & Spiritu Sancto, non potest introire in Regnum DEI. Quod natum est ex carne, caro est, & quod natum est ex Spiritu, spiritus est.* Ioan. 3. v. 5. Itaque gra-

gratus agnosce hoc Beneficium, quòd præ innumeris hominibus eo destitutis, renatus sis ex Aqua & Spiritu Sancto; ac postquam Christus ex purissimo Sanguine MARIÆ, obumbrante Spiritu Sancto, conceptus est Filius Hominis, tu ex aqua, obumbrante & cooperante Spiritu Sancto, sis speciali modo natus Filius adoptivus ipsius DEI, & Spiritus, id est, Filius Spiritus, sive secundum Spiritum vivens effectus. Tunc ergo censeberis satis agnoscere ac æstimare hoc Beneficium, & Dignitatem Filij DEI, & satisfacere illis verbis: *Quod natum est ex Spiritu, Spiritus est*, si Spiritu facta carnis mortificaveris. Audi S. Paulum Rom. 8. v. 12. *Ergo fratres debitores sumus non carni, ut secundum carnem vivamus; si enim secundum carnem vixeritis, moriemini: si autem Spiritu facta carnis mortificaveritis, vivetis. Quicumque enim Spiritu DEI aguntur, ii sunt Filij DEI.*

PUNCT. II. Alterum documentum, quod Cælestis Magister Nicodemo dedit, est, viva Fide agnoscere infinitam illam Charitatem DEI erga homines, quòd Filium suum Unigenitum dederit hominibus, non ut judicaret illos, sed ut salvaret, & ut crucifigeretur pro ipsis. *Sicut Moyses exaltavit serpentem in deserto; ita exaltari oportet Filium Hominis, ut omnis, qui credit in ipsum, non pereat, sed habeat Vitam æternam. Sic enim DEVS dilexit mundum, ut Filium suum Unigenitum daret &c. Non enim misit DEVS Filium suum, ut judicet mundum, sed ut salvetur mundus per ipsum. Quid retribues tantæ Charitati Patris, & Filij? Nempe te totum reddes, nihil tibi reservans, & non tantum abnegans temetipsum; tolles Crucem tuam, & bajulabis eam quotidie; & mundo moriens, illud S. Pauli dictum*

12 *Ab Octava SS. Corp. Christi usque ad Adventum.*

dictum implebis, Gal. 2. v. 19. *Christo confixus sum Cruci.*

PUNCT. III. Tertium documentum Nicodemo à Divino Magistro traditum refertur à Joanne. c. 3. v. 19. *Hoc est autem iudicium: id est, causa iudicij & condemnationis; Quia Lux venit in Mundum, & dilexerunt homines magis tenebras, quàm Lucem &c.* Nempe Christus, qui est Lux mundi, venit, ut suâ Doctrinâ & Exemplis dissiparet tenebras ignorantix, falsorum dictaminum, errorum practicatorum circa mores, & ipsorum peccatorum, quæ passim in Scriptura tenebræ appellantur: sed *Dilexerunt homines magis tenebras, quàm Lucem.* Hoc proinde documentum Nicodemo, & tibi Cælestis Magister indicavit, ut omni mundi Sapientix, quæ aliud nihil est, quàm tenebræ, præferas Doctrinam Christi: & ab ejus Exemplo nullis hominum factis, aut dictis te dimoveri permittas.

MEDITATIO CCXXI.

*S. Joan. Bapt. suorum Discipulorum
cum Christo æmulationem reprimit.*

Joan. 3.

PUNCTUM I. Cùm Christus ex Metropoli Judææ nempe Jerosolymis, ubi Nicodemum & multos alios ad credendum in se converterat, cum Discipulis suis in reliquam Judææ regionem venisset, & per Discipulos suos in eodem flumine Jordane, in quo Joannes, multos ad se accurrentes baptizasset; *Facta est quæstio ex Discipulis Joannis cum Judæis de Purificatione.*

Joan.

Joan. 3. v. 25. id est, Discipuli Joannis cum Judæis Christum sequentibus contendebant de Baptismate Christi; illi enim Joannis Baptisma, utpote antiquius, & à Christo humiliter receptum, æmulatione quadam præferentes *Venerunt ad Joannem, & dixerunt ei: Rabbi, qui erat tecum trans Jordanem, & cui testimonium perhibuisti, ecce hic baptizat, & omnes veniunt ad eum.* v. 26. Unde considera, quomodo etiã ob sanctas functiones, pro DEI Honore, & Proximi Salute susceptas (quando hic finis non unicè spectatur, sed insuper propria gloria, vel quodcunque aliud emolumentum quæritur) inter viros Virtuti deditos æmulatio subrepat, & unus alterum impedire conetur, suum temporale commodum præferens multarum Saluti Animarum. Magnopere ergo cavendum est à tam communi, periculoso & noxio æmulationis vitio, & solius DEI Gloriæ, ac Animarum Salutis intentione, radicitus evellendum. Econtrariò etiã non curandæ sunt imprudentum, ac parùm mortificatorum hominum oblocutiones, & murmurationes; ob quas Christus, & Discipuli ejus non permiserunt se impediri à Sanctis suis functionibus.

PUNCT. II. S. Joannes Bapt. susurratione suorum Discipulorum, & prætextu ingratitude contra Christum allegato, non tantùm se non permisit commoveri, sed potius gavisus est, Christum sibi præferri, dicens: *Gaudium meum impletum est. Illum oportet crescere, me autem minui.* v. 29. Sic nullis, quantumvis speciosis rationibus, te fines contra alium concitari; quia vel falsæ communiter sunt, vel insufficientes ad dissolvendam Charitatem, ac Pacem animi. Si etiã seriò te omnibus postponas, & ab alijs

alijs postponi cupias, facillè de quo vis, qui tibi præponitur, dices: *Illum oportet crescere, me autem minui.* Hic ergo in mundo recumbe in novissimo loco, ut in Cælo tibi dicatur: *Amice, ascende superius.* Luc. 14. v. 10. Sequere illam Christi admonitionem, Marci. 10. v. 43. *Quicumque voluerit in vobis primus esse, sit omnium servus.*

PUNCT. III. Considera, quanti æstimaverit S. Joannes Baptista Doctrinam Christi tam ratione objecti, quam ratione certitudinis, utpote continentem veritates planè Cælestes, & certas: *Qui de Cælo venit, super omnes est; & quod vidit, & audivit, hoc testatur.* Joan. 3. v. 31. *Quem enim misit DEVS, verba DEI loquitur; non enim ad mensuram dat DEVS Spiritum. Pater diligit Filium, & omnia dedit in manu ejus.* v. 34. Quæcunque ergo adversantur Doctrinæ Christi, falsa reputa, inania, & noxia.

MEDITATIO CCXXII.

De Conversione Mulieris Samaritanæ

Joan. 4.

PUNCTUM I. Cùm Christus Jerosolymis anno ætatis trigesimo primo à Paschate cepisset prædicare, ac deinde à principio Aprilis per suos Discipulos etiam baptizare, reliquam Judæam pertransiens (ut dicitur Joan. 3. v. 22.) ad declinandam Phariseorum invidiam, & odium ob multitudinem accurrentium ad suum Baptisma, rursus ex Judæa secessit in Galilæam, ut refert S. Joan. c. 4. v. 1. *Oportebat eum transire per Samariam. Venit ergo in civitatem Samaria, non intrans urbem,*

urbem, in quam Discipulos pro cibis emendis dimiserat, sed foris *Fatigatus ex itinere sedebat sic supra fontem.* Hora erat quasi sexta. Venit mulier de Samaria haurire aquam. Dicit ei *JESVS: da mihi bibere.* v. 7. Considera 1. Christum pro unius infidelis, ac impudicæ, pauperulæ, ignobilis mulierulæ Salute defatigatum fuisse, iter pedestre faciendo ea celeritate, ut venientem ad hauriendam aquam, eodem tempore alloqui, ac convertere posset. Quam ergo pro nostra & aliena Salute, etiam unius tantum plebeij hominis fatigari, nobis grave esse non debet; præsertim si consideremus, Christum non ista duntaxat vice fatigatum esse, sed Judæam, & Galilæam absque curru vel equo, constanter pedibus peragrâsse; integros dies, ut vix cibo sumendo aliquid temporis reliquum esset, prædicando, & hominibus inserviando, noctem orando transegisse: tandem per diversorum Judicum tribunalia raptatum, exivisse ad Calvariæ locum, gravi Cruce onustum, & viribus fractum. Pudeat ergo te tuis commodis adeò addictum esse, vel corporis, aut animi incommoda tam citò fugere in procuranda tum tua, tum aliorum Salute.

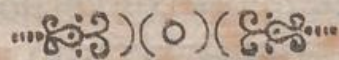
PUNCT. II. Considera 2. Christum prævenisse, & expectâsse venientem mulierem, & unicum aquæ haustum petivisse, ut pro ea ipsi offerret *Aquam vivam*, id est, *Gratiam Salientem in Vitam Æternam*: Mulierem autem non dedisse aquam, sed dixisse: *Quomodo tu Judæus cum sis, bibere à me poscis, quæ sum mulier Samaritana?* O quoties DEVS Gratiâ suâ nos prævenit! Quanto tempore conversionem, & emendationem nostram expectat! quàm modica, & exigua sunt, quæ à nobis petit! quàm magna, quæ promittit!

tit! Quàm tardi sumus ad danda illa modica, & ad petenda, ac procuranda illa magna! Imitare tamen mulierem Samaritanam in hoc, ut consideres, quis sit ille, qui petit; & quis tu, à quo petit DEVS; & quàm exigua, levia, ac facilia sint ea, quæ petit. Si memor eris illorum verborum: *Si scires donum DEI, & quis est, qui dicit tibi, da mihi bibere: non tantum nihil negabis DEO, sed quidquid dederis, parum judicabis, & indignum te censebis, quod DEVS dignetur à te aliquid petere, & accipere.* Quemadmodum David, quando cum populo suo universo maximam vim auri, argenti, & aliorum necessariorum ad ædificium magnificentissimum Templi struendi DEO obtulerat, liberalitate hac summè lætatus dixit. *1. Paral. c. 29. v. 14. Quis ego, & quis Populus meus, ut possimus hæc tibi Univerſa promittere? Tua sunt omnia, & quæ de manu tua accepimus, dedimus tibi.*

PUNCT. III. Disce, quomodo sermonem de aliqua naturali hîc apud Joan. 4. v. 10. & postea v. 32. sermonem de cibo corporali, Christus verterit ad sermonem de Aqua & Cibo Spirituali. Unde patet, quomodo, & quanto fructu colloquia Spiritualia miscere debeamus sive inter nos, sive cum Sæcularibus; ut nunquam sine fructu, & sine Spirituali documento finiantur colloquia ab argumento profano cæpta. Docemur etiam, per terrena & sensibilia mente .d

Cælestia & Spiritualia ascendere: & curam reficiendi Corporis ad Animæ refectionem potius transferre.

MEDITATIO CCXXIII.

Continuatio eiusdem Historiæ.

Joan. 4.

PUNCTUM I. Translato sermone de aqua materiali ad Aquam Spiritualem, dixit Christus mulieri: *Omni qui bibit ex aqua hac, sitiet iterum; qui autem biberit ex Aqua, quam ego dabo ei, non sitiet in æternum: sed Aqua, quam Ego dabo ei, fiet in eo Fons Aqua salientis in Vitam æternam.* Joan. 4. à v. 13. Sic nulla bona temporalia possunt explere sitim, & appetitum nostrum, quia omnis illorum delectatio vana, & fluxa est, & plerumque in remorsum Conscientiæ, tristitiam, ac pœnitudinem desinit. At bona Gratiæ in hac vita quietem, gaudium, & spem æternorum pariunt; in altera autem vita perfectam satietatem tribuunt. *Secura mens quasi iuge convivium.* Proverb. 15. v. 15. *Satiabor, cum apparuerit Gloria tua.* Ps. 16. v. 15.

PUNCT. II. Cùm mulier Samaritana agnovisset, Christum esse Prophetam, mox proposuit illi quæstionem inter Judæos, & Samaritanos valde controversam: *Patres nostri in monte hoc (Garizim dicto, urbi imminente) adoraverunt; & vos dicitis, quia Hierosolymis est locus, ubi adorare oportet. Dicit ei IESVS: Mulier crede mihi, quia veniet hora, quando neque in Ierosolymis adorabitis Patrem. v. 21. (carnalibus animarum Sacrificijs, uti faciunt Judæi, & Samaritæ) sed venit hora & nunc est, quando veri Adoratores adorabunt Patrem in Spiritu, & Veritate. Nam & Pater tales quærit, qui adorent eum. Spiritus est DEVS, & eos, qui ado-*

B

rans

*vant eum, in Spiritu & Veritate oportet adorare, v. 24. Vide, qualis debeat esse nostra Oratio; & quanto opere DEVS illam desideret, ita ut quærat veros Adoratores, qui nempe non solum externo ritu, vel externo cultu corporis, vel linguæ sono, vel uno tantum in loco, vel more Pharisaico adorent DEVM: sed quia DEVS Æternus & Immensus est, semper oportet orare, & nunquam deficere: ubique Tempia ipsi sunt extruenda; imò extra illa ubique adorandus est. Quia etiam Spiritus est, debet adorari in Spiritu per Intellectum, & Voluntatem, scil. attentè, ac devotè. Et quia Verax est in promissis, debet adorari in Veritate, ut Cor consentiat Linguæ, & Vita Orationi, cessetque illa Christi querela Marci. 7. v. 6. *Populus hic labijs me honorat; Cor autem eorum longè est à me: in vanum autem me colunt.**

PUNCT. III. Audito responso Christi mulier vel majorem claritatem, vel majorem certitudinem desiderans, dixit: *Scio, quia Messias venit.* (Passim enim increbuerat Messiaë propinquus adventus ex Vaticinio Jacobi. Gen. 44. quod translatione Sceptri de Tribu Juda jam erat impletum; & ex Vaticinio Danielis. c. 9. v. 24. Unde Judæi putabant, Joannem Bapt. esse Messiam.) *Cum ergo venerit ille, nobis annuntiabit omnia.* Joan. 4. v. 25. *Dicit ei IESVS: Ego sum, qui loquor tecum,* v. 26. Considera, verissimum esse, quod dixit mulier; Christus enim omnia nobis annuntiavit tum per se, tum per Ecclesiam, quæ credenda, & quæ agenda sunt. Væ ergo hæc scienti, & non facienti! Ex eo etiam, quòd Christus tam clarè, & asseveranter mulieri Samaritanæ manifestârît, se esse Messiam, patet, DEVM sæpe revelare sua Mysteria

& dare claras rerum Divinarum cognitiones hominibus rudibus, & indignis; unde si eas in te experiaris, noli extolli; sed crede, tibi tanquam uni ex illis datas esse.

MEDITATIO CCXXIV.

Continuatio ejusdem Historiæ.

Joan. 4.

PUNCTUM I. Dicit ei JESVS: *Vade, voca Virum tuum, & veni huc. Respondit mulier, & dixit: Non habeo Virum. Dicit ei JESVS: Bene dixisti, quia non habeo Virum: quinque enim Viros habuisti; & nunc quem habes, non est tuus Vir: hoc verè dixisti.* Dicit ei mulier: *Domine video, quia Propheta es Tu.* Joan. 4. v. 16. Audiverat Samaritana præteritorum suorum actuum manifestationem miraculosam, audiverat etiam eodem Miraculo confirmatam claram Christi confessionem, qua se esse Messiam confessus est. Reliquit ergo hydriam suam, & abiit in civitatem, & dixit illis hominibus: *Venite, & videte hominem, qui dixit mihi omnia, quæcumque feci. Nunquid ipse est Christus? extêrunt ergo de civitate, & veniebant ad eum.* à v. 28. Hoc Mysterio, quòd mulier Christum annuntiat, hydriam suam reliquerit, significatur nobis, quòd nos Christum annuntiaturi, omnia terrena relinquere debeamus, quorum, utpote rerum fluxarum, ac vilissimarum possessio, ac capacitas, pluris non est æstimanda, quàm hydria aquæ, quæ etiam facile frangitur, & potum vilissimum continet. Neque hoc alios ad Christum adducendi munere, atque

etiam copioso quandoque fructu extolli debemus; videntes per Divinam Dispositionem, & Gratiā sed etiam à rudi muliercula strenuè, & cum fructu fuisse præstitum, ut patet etiam ex v. 39.

PUNCT. II. *Cùm venissent ergo ad illum Samaritani, rogaverunt eum, ut ibi maneret. Et mansit ibi duos dies. Et multò plures crediderunt in eum, propter Sermonem ejus.* à v. 40. Ecce! Samaritani, qui comparatione Populi Israëlitici erant veluti Schismatici, & Hæretici, avidissimè audiverunt Christum, & intra duos dies plus profecerunt, quàm Pharisei, Scribæ, & Sacerdotes ex Populo Israëlitico tribus annis. Non sinamus Religiosi simili modo nos superari, ac confundi à Sæcularibus, ut ipsi Doctrinas Cælestes libentiùs audiant, & plus ex ipsis proficiant, quàm nos ex multiplici Auditione, Læctione, Meditatione earundem. Sic etiam contingit, ut incipientes, & tirones in Virtutis palæstra, in profectu & Perfectione brevè vincant milites Veteranos, quia apud ipsos principia fervent, apud hos Virtutum, ac rerum Spiritualium studia languent. Idem sibi ne contingat, quivis tepidus Christi cultor caveat, ne scilicet à recenter conversis ad Fidem vel ad meliorem Vitam, Virtutis amore, ac studio Cælestis Sapientiæ superetur.

PUNCT. III. *Et mulieri dixerunt: quia jam non propter tuam loquelam credimus: ipsi enim audivimus, & scimus: quia hic est verè Salvator Mundi.* Ecce nullum memoratur Miraculum, hoc triduo apud Samaritanos à Christo patratum: imò protestantur, se non credere propter loquelam mulieris testantis de Miraculosa revelatione vitæ suæ præteritæ. Sancta enim Christi per biduum cum ipsis Conversatio

satio, & sermonis fervor, ac efficacia valebat ad multorum Conversionem. Sic si verbo & exemplo Proximis nostris prodesse studemus, nullo alio opus est Miraculo, ad magnos progressus faciendos.

MEDITATIO CCXXV.

Continuatio ejusdem Historia.

Joan. 4.

PUNCTUM I. *Et continuo venerunt Discipuli ejus, & mirabantur, quia cum muliere loquebatur; nemo autem dixit: quid queris, aut quid loqueris? v. 27.* Insolitum quippe erat Christo, seorsim loqui cum muliere, idque hoc fine, teste S. Cyrillo, & alijs communiter, ut Castitatis & Honestatis omnibus Fidelibus, sed maximè Clericis & Religiosis Exemplum daret: quia, ut dicitur Eccli. 42. v. 13. *De vestimento procedit tineas, & à muliere iniquitas viri.* Non ergo nisi rarò, cautè, publicè, breviter, & ex necessitate cum mulieribus loquendum. Imitandi etiam sunt Discipuli, qui in Christi Sermonem non ausi sunt curiosè inquirere. Sic ne in morum civilitatem, & animi tui quietem offendas, noli aliorum sermones, & actiones scrutari.

PUNCT. II. *Interea rogabant eum Discipuli dicentes: Rabbi, manduca. v. 13.* Ecce, rogandus fuit Christus, ut manducaret: inviti enim quodammodo, & non nisi consueta necessitate coacti, ad reficiendum corpus induci debemus, nec voluptati, sed meræ necessitati servire: & dum corpus edendo reficitur, sua etiam refectio Animæ præbeatur. Unde sequitur

B 3

PUNCT.

PUNCT. III. *Ille autem dixit eis: Ego cibum habeo manducare, quem vos nescitis. v. 32. Meus cibus est, ut faciam Voluntatem eius, qui misit me, ut perficiam opus ejus. v. 34.* Quibus verbis Christus animum à cibis corporalibus abstraxit, ac divertit ad cibum Spiritualem, Salutem scilicet Animarum, quam famelico desiderio propter Voluntatem Patris sui magis quàm cibum corporalem appetebat: unde hujus famem in animis suorum Discipulorum excitare studuit: 1. Propriæ famis Exemplo. 2. Multitudine, capacitate, & indigentia hominum, sub metaphora copiosæ & maturæ messis, requirentis messorum: *Levate oculos vestros, & videte regiones, quia albæ sunt jam ad messem. v. 35.* 3. Pollicitatione præmij. *Qui metit, mercedem accipit, & congregat fructum in vitam Æternam: ut & qui seminat, simul gaudeat, & qui metit. v. 36.* 4. Facilitate, & jucunditate laboris: eò quòd Prophetæ Veteris Testamenti comparatione Discipulorum, uti & Præcessores respectu nostrî duos seminandi labores jam confecerint, & solùm superfit jucundus labor metendi, juxta vetus & verum proverbium: *In hoc enim est verbum verum: quia alius est, qui seminat, & alius qui metit. Ego misi vos (nempe cæpi mittere, & constitui Apostolos, id est, Missos) metere, quod vos non laborastis: alij laboraverunt, & vos in labores eorum introistis, v. 37. & 38.* Excita itaque & tu famem in te tam præstantis cibi, & dic: *Meus cibus est, ut faciam Voluntatem ejus, qui misit me, ut perficiam opus ejus:* Damna verò & repelle alios cibos, si hætenus cibus tuus fuit voluptas corporalis cibi & potûs, honor, laus, vana gloria, commoditas corporis, otium, inutilis conversatio, ac confabulatio cum hominibus &c.

MEDITATIO CCXXVI.

De Filio Reguli sanato.

Joan. 4.

PUNCTUM I. *Post duos autem dies exiit inde (de Sichar civitate Samariæ) & abiit in Galilæam. Ipse enim IESVS testimonium perhibuit: quia Propheta in sua patria honorem non habet (ideo enim abiit in reliquam Galilæam, relicta urbe Nazareth, ubi fuerat educatus: ut dicitur Matth. 4. v. 13.) Cum ergo venisset in Galilæam, exceperunt eum Galilæi; cum omnia vidissent, quæ fecerat Ierosolymis die Festo: & ipsi enim venerant die Festo. Venit ergo iterum in Cana Galilææ, ubi fecit aquam vinum. Et erat quidam Regulus (id est, Præfectus, vel præcipuus quispiam minister Herodis Antipæ, in Galilæa Tetrarchæ, vulgò autem Regis appellati.) cuius filius infirmabatur Capharnaum (in urbe Capharnaum) hic cum audisset, quia IESVS adveniret à Iudæa in Galilæam, abiit ad eum, & rogabat eum, ut descenderet, & sanaret filium ejus: incipiebat enim mori. Dixit ergo IESVS ad eum: nisi Signa & Prodigia videritis, non creditis. à v. 43. Ex his verbis pro ordine & serie historiæ Evangelicæ relatis, ultima maximè notanda sunt, & ex ijs considerandum, quomodo Christus Regulum propter Fidei imperfectionem (quia non credit, etiam ab absente filium sanari posse) saluberrima reprehensione exceperit; & quomodo Regulus non obstante officij sui Dignitate, humiliter sine indignatione, sine negatione vel excusatione objectæ incredulitatis, sine contradictione, vel oblocutione objur-*

B 4

gatio-

gationem illam admiserit. Disce ergo ab ipso, quomodo ex ore Superiorum defectuum tuorum reprehensiones excipere, eaque pro summo beneficio habere, atque ex illis emendari debeas: sicut Regulus ille, ut patebit, beneficium expertus, & emendatus est. Hinc etiam colligendum est, quantum sit Beneficium DEI, si propter tuos defectus, & imperfectiones interiùs in animo tuo reprehendaris, & mox angaris. Hinc David ait Ps. 118. v. 71. *Bonum mihi quia humiliasti me, ut discam iustificationes tuas.* Contra quantum sit damnum, ac supplicium, si veluti ægrotus depositus, ac inobediens Medico, deseraris; sicut de Populo Israëlitico dicit DEVS Ps. 80. v. 13. *Et dimisi eos secundùm desideria cordis eorùm; ibunt in adinventionibus suis.* Rationem addidit v. 12. præcedenti. *Et non audivit Populus meus Vocem meam; & Israël non intendit mihi.*

PUNCT. II. Humiliter audita reprehensione Christi, dicit ad eum Regulus: *Domine, descende prius, quàm mortatur filius meus.* Dicit ei IESVS: *Vade, filius tuus vivit.* Credidit homo sermoni, quem dixit ei IESVS, & ibat. v. 49. & 50. Ecce præmium Constantiæ in Oratione, non mox exauditâ, sed cum specie repulsæ rejectâ! Ecce fructum patienter toleratæ reprehensionis! DEVS enim dedit, quod rogatus fuit: Regulus emendavit id, propter quod fuit reprehensus. Diligenter etiam notandum est, quòd, licet Christus solùm dixerit: *Filius tuus vivit;* Regulus tamen rectè crediderit, illum non solùm vivere, sed sanum vivere: nam vivere, & non sanum vivere, etsi non sit idem ac mortuum esse, est tamen idem ac mori. Sic etiam vivere, & non sanctum vivere, est idem

idem ac mori, sive, ac proximum esse peccato mortali: propter hujus proximum ac certum periculum homini tepido dici potest, quod S. Joan. Apoc. 3. v. 1. DEI nomine scribere jussus est Angelo, id est, Episcopo Ecclesiæ Sardis: *Scio opera tua, quia nomen habes, quòd vivas; & mortuus es. Esto vigilans, & confirma cetera, quæ moritura erant: non enim invenio opera tua plena coram DEO meo.*

PUNCT. III. *Iam autem eo descendente servi occurrerunt ei, & nunciaverunt, dicentes: quia filius eius viveret. Interrogabas ergo horam ab eis, in qua melius habuerit. Et dixerunt ei: quia heri horà septimà (apud nos est prima post meridiem) reliquit eum febris. Cognovit ergo pater, quia illa hora erat, in qua dixit ei IESVS: filius tuus vivit. Et credidit ipse, & domus eius tota.* à v. 51. Sicut Miraculum est motivum impellens ad credendum DEO, sic Beneficium est motivum ad amandum DEVM. Pudeat ergo te, quòd unicum Miraculum homini Regulo, & toti familiæ ejus suffecerit, ad fidem non tantum inchoatam, qualem primò habuit, sed ad perfectam; & tamen tot Beneficia (quæ ad mentem breviter revocabis) tibi nondum suffecerint ad perfectam ac stabilem DEI Charitatem, à tota tua domo sive familia omnium potentiarum Animæ tuæ exhibendam: has enim potentias nomine totius domus etiam intellexit Isaias. c. 38. v. 1. quando

Ezechiæ dixit: *Dispone domui tuæ, quia morieris tu, & non vi-
ves.*

✠

B 5

MEDI-

MEDITATIO CCXXVII.

De Vocatione Apostolorum.

Matth. 4. Marc. 1.

PUNCTUM I. Cùm Christus in Galilæam rediisset, ex Cana Galilææ, Venit, & habitavit in Capharnaum maritimâ. Matth. 4. v. 13. quæ quia adjacebat Jordani, ubi is in mare Tiberiadis influit, erat Emporium & Urbs celeberrima totius Galilææ, ac Gentilium etiam accursu populosissima, & frequentissima: ideoque Christus ibi Prædicationis in plures propagandæ aptissimam sedem fixit, ac plurima patravit Miracula: indeque frequenter ad alia loca per reliquam Galilææ regionem digressus est. *Ambulans autem IESVS juxta mare Galilææ vidit duos Fratres, Simonem, qui vocatur Petrus, & Andream Fratrem ejus mittentes rete in mare (erant enim piscatores) & ait illis: Venite post me, & faciam vos fieri Piscatores hominum. At illi continuo relictis retibus secuti sunt eum. Matth. 4. v. 18. Et procedens inde vidit alios duos fratres, Jacobum Zebedæi, & Ioannem Fratrem ejus in navi cum Zebedæo Patre eorum, rescientes retia sua, & vocavit eos: illi autem statim relictis retibus & Patre, secuti sunt eum. Ibidem à v. 21.* Considera itaque, quàm suaviter, quàm efficaciter, quàm liberaliter hos quatuor Discipulos Christus ad statum Perfectionis vocarit. Andreæ enim, & Petro jam ante octo menses suū desiderium iniecerat, quando priori habitationem suam ostendit, & illo die manentem Sanctissimo Colloquio inflammavit; posteriori verò, quem Andreas Frater ejus adduxit, non

non minùs familiarem se exhibuit : atque adeò illos jam Discipulos suos, & ut vero simile est, etiam primi Miraculi in Cana Galilææ spectatores (ut colligitur ex S. Joan. c. 2. v. 2.) sed nondum stabiles Sectatores effecit. Nunc autem piscatoriæ artis, cujus amore ac desiderio tenebantur, non omnino deserendæ, sed cum nobiliori piscatu commutandæ spem certam fecit, dicens: *Faciam vos fieri Piscatores hominum.* Posteriores duos Discipulos, partim famâ Miraculorum suorum allectos, partim præsentis Exemplo aliorum duorum Fratrum, Christum actu sequentium attractos, similibus quoque verbis ad suâ sequelam invitavit. Perpende, an non simili suavitate te quoque ad Vitam Religiosam invitaverit, ac vocaverit, priùs tibi communicans ejus notitiam, æstimationem ac desiderium per longum tempus; dans etiam voluptatem & gaudium circa illas actiones & functiones, quæ in Religiosa Familia sunt exercendæ: multa etiam proponens Exempla, amplissimas spes hujus mundi deserentium, & Sanctissimè ac constantissimè Deo in Religione servientium. Sic etiam alios, quos Christus non vocat ad Vitam Religiosam, vocat tamen ad suâ sequelam & Imitationem, atque ad officia ipsis convenientia, quibus suam, vel aliorum etiam Salutem procurent.

PUNCT. II. Considera etiam, quàm efficaciter Christus quatuor illos Discipulos vocaverit, ut qui statim relictis omnibus secuti sunt eum. Interna enim Illustratione & impulsu movebat illis cor, ut reliqua omnia nihili facerent, & Christo adhærere beatum ac jucundum ducerent: quemadmodum Psalmista testatur, pro simili interna Illustratione & Vocatio-
ne

ne ad Vitam meliorem DEO gratias agens, Ps. 72. à v. 24. *Tenuisti manum dexteram meam, & in Voluntate tua deduxisti me. Quid enim mihi est in celo? & à te quid volui super terram? Defecit caro mea, & cor meum, DEVS cordis mei, & Pars mea DEVS in æternum. Quia ecce, qui elongant se à te, peribunt: perdidisti omnes, qui fornicantur abs te. Mihi autem adharere DEO bonum est; ponere in Domino DEO Spem meam: ut annunciem omnes Prædicationes tuas in portis Filix Sion.* Hæc certè potuissent dicere vocati à Christo Discipuli, & hæc tu ipse, ad Religionem vel ad Vitam meliorem vocatus. Præterea proposuit ipsis Christus duo efficacissima motiva, & finem, qui spectari debet per ingressum in Religionem; scil. Imitationem suâ, propria vitæ Sanctitate: & procurationem Salutis Animarum, in procelloso mari periclitantium, ac indigentium liberatore. Uterque finis continebatur in dictis verbis: *Venite post me, & faciam vos fieri Piscatores hominum.*

PUNCT. III. Considera, quàm liberaliter Christus Discipulos suos vocârit: utpote nihil tale cogitantes, nihil petentes, nihil merentes, ex se prorsus inhabiles ac indignos. Beneficium autem, quod tali Vocatione contulit, fuit summum, ut patet ex testimonio Christi. Luc. 8. v. 10. *Vobis datum est nôsse Mystrium Regni DEI.* Sive, ut inquit Matth. 13. v. 11. *Mysteria Regni Cælorum. Cateris autem (mundanis hominibus) in parabolis, ut videntes non videant, & audientes non intelligant.* Et apud Matth. 13. v. 16. *Vestri autem beati oculi, quia vident; & aures vestræ, quia audiunt. Amen quippe dico vobis: quia multi Prophetæ & Iusti cupièrunt videre, quæ videtis; & non viderunt: & audire, quæ auditis; & non audièrunt.* Hæc omnia de
Reli-

Religiosis jure dici possunt; sicut & illud, quo gratuitam, & ad summa bona obtinenda ordinatam Vocationem agnoscendam Christus proponit. Joan. 15. v. 16. *Non vos me elegistis, sed ego elegi vos, & posui vos, ut eatis, & fructum afferatis, & fructus vester maneat: ut quodcumque petieritis Patrem in Nomine meo, det vobis.*

MEDITATIO CCXXVIII.

De eodem Argumento.

PUNCTUM I. Considera circumstantias Personarum; fuerunt enim duo paria Fratrum, homines ignobiles, pauperes, piscationi, & retibus reficiendis intenti. Ex prima circumstantia discimus, eos, quos Christus ad suam Sequelam, & ad Vitam Perfectiorem, sive Religiosam vocat, debere se mutuò fraterno amore prosequi: hinc cum apud Joan. c. 15. v. 16. dixisset: *Non vos me elegistis, sed ego elegi vos & c. v. 17.* statim subjungit: *Hac mando vobis, ut diligatis invicem.* Et supra c. 13. v. 35. voluit hoc esse indicium suae Vocationis ad Sanctioris vitae Disciplinam: *In hoc cognoscent omnes; quia Discipuli mei estis, si Dilectionem habueritis ad invicem.* Ex reliquis circumstantiis confirmatur id, quod à potiori in Vocatione ad Religiosam vel Clericalem vitam de facto fieri videmus, & quod S. Paulus 1. Cor. 1. v. 26. admonet: *Videte enim Vocationem vestram, fratres: quia non multi sapientes secundum carnem, non multi potentes, non multi nobiles: sed quae stulta sunt mundi, elegit DEVS, ut confundat sapientes: & infirma mundi elegit DEVS, ut confundat fortia: & ignobilia mundi, & contemptibilia elegit DEVS, & ea, quae non sunt;*

ut

ut ea, quæ sunt, destrueret. (id est, quæ pro nihilo habentur, & quæ non sunt in æstimatione coram mundo, elegit; ut, quæ sunt in æstimatione, quoad eandem æstimationem destrueret, ne deinceps æstimerentur, scil. Sapientia mundi, Potentia, Nobilitas &c.)
ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus. Unde gratias age DEO, si ea, quæ impedimento solent esse, quò minus DEVS vocet, vel quò minus vocanti pareatur, etiam non habuisti, vel si ea contempsisti: & cogita, quàm non alta sapientes, pauperes & humiles in Religione debeant esse, & quàm ij DEO placeant, qui Virtutis studio tales sunt; si etiam illi ita DEO placuerunt, qui tales conditionis suæ necessitate fuerunt. Nec sine causa Evangelista diligenter notavit, quòd priores duo Discipuli fuerint mittentes rete in mare; posteriores autem fuerint reficientes retia sua: quia, quos DEVS vocat, nec debent esse otiosi, nec humilia officia fugere; sed debent laboris, & humilium officiorum esse amantes.

PUNCT. II. Considera circumstantias rerum, quas Discipuli reliquerunt; hæ enim erant inquietum, turbulentum, & falsum mare Tiberiadis, navicula, retia, & Pater posteriorum duorum Fratrum. Per mare intelligitur mundus, in quo humanus animus nunquam potest quiescere, quem tentationum & periculorum procellæ turbulentum, & adversitatum acerbitas falsum reddunt. Huic opponitur Status Religiosus, quem ex Apoc. c. 22. v. 1. rectè dixeris: *Fluvium Aquæ Vitæ. &c.* Per naviculam intelligitur conversatio mundana, perpetuo naufragij periculo exposita propter innumeras occasiones lædendæ Conscientiæ; ideo S. Paulus Timotheum suum hortatur

hortatur, ut semper sit *Habens Fidem, & bonam Conscientiam, quam quidam repellentes circa Fidem naufragaverunt.* 1. Timoth. 1. v. 19. Huic naviculæ opponitur conversatio Religiosa, quæ est tutum navigium, quo à Superioribus tanquam Navarchis ducimur. Per retia designantur gravissimæ insidiæ, & ferè insuperabiles tentationes Mundi, Carnis, & Dæmonis, quibus Animæ irretiuntur, simili modo, quo Proverb. c. 29. v. 5. dicitur: *Homo, qui blandis, fictisque sermonibus loquitur amico suo, rete expandit gressibus ejus.* Hujus retis loco dantur nobis illa, quibus Animas hominum capiamus. Per patrem Zebedæum desertum denotantur evitata illa pericula Salutis, ob quæ Matth. 10. v. 36. Christus dixit: *Inimici hominis domestici ejus. Qui amat Patrem, aut Matrem plus quàm me, non est me dignus.* In horum vicem acquirimus tot Patres, quot Duces Spirituales, tot Fratres, quot Socios Religionis, mutuo Charitatis vinculo adstrictos. Illorum ergo Discipulorum exemplum imitatus, tantorumque bonorum amore tractus, in eadem cum S. Petro Matth. 19. v. 27. Gratitudinis voces erumpe: *Ecce, nos reliquimus omnia, & secuti sumus te. Nec tamen (inquit S. Gregor. hom. 32. circa init.) sufficit nostra relinquere, nisi relinquamus & nos.*

PUNCT. III. Considera in verbis Christi: *Faciam vos fieri Piscatores hominum:* quanta Gratia & Auxilium Vocationis promittatur per verbum: *Faciam.* Hoc unico verbo dissolvitur illa quæstio Discipulorum, & firmatur responsio Christi apud S. Matth. 19. v. 26. *Quis ergo poterit salvus fieri? Aspiciens autem IESVS dixit illis: apud homines impossibile est: apud DEVM autem omnia possible sunt.* Ideo etiam S. Paulus
Phil.

Phil. 4. v. 13. inquit: *Omnia possum in eo, qui me confortat.* Et S. Petrus Epist. 1. c. 5. v. 10. *DEVS* autem *omnis Gratia, qui vocavit nos in aeternam suam Gloriam in Christo IESV, mox cum passos ipse perficiet, confirmabit, solidabitque.* Et rursus S. Paulus ad Phil. 2. v. 13: *DEVS* est enim, qui operatur in vobis & velle, & perficere pro bona Voluntate. Ille dedit rudibus piscatoribus Scientiam, ut fierent Doctores totius mundi; timidis dedit Fortitudinem, ut auderent stare ante Reges & Præsides; imperfectis dedit Virtutem supervenientis Spiritus Sancti. Act. v. 8. *Et Virtute magna reddebant Apostoli testimonium Resurrectionis IESV Christi Domini nostri: & Gratia magna erat in omnibus illis.* Act. 4. v. 33. Sic faciet & nos Piscatores hominum.

MEDITATIO CCXXIX.

De Energumeno Liberato.

Marc. 1. Luc. 4.

PUNCTUM I. Cùm prædictos quatuor Discipulos Christus adjunxisset sibi, teste Marco c. 1. v. 21. cum illis ingressus est Capharnaum in Templum ad docendum. *Et erat in Synagoga eorum homo in spiritu immundo (id est, in potestate Spiritus immundi, eum obfidentis) & exclamavit, dicens: quid nobis & tibi IESV Nazarene: venisti perdere nos?* Marc. 1. v. 23. Considera, quantum sit odium Diaboli adversus hominem, ut quamvis perditissimus sit, tamen tunc tantùm se perditum æstimet, si impediatur nocere homini. Unde colliges, quantum tibi ab ejus perpetuis insidijs, & nocentissimis suasionibus cavere debeas, hortante

hortante Petro Epist. 1. c. 5. v. 8. *Sobrii estote, & vigilate: quia adversarius vester Diabolus tanquam leo rugiens circuit, quærens, quem devoret: cui resistite fortes in Fide.* Quia tamen ex hoc ipso odio facile conijcere est, Angelorum Beatorum, ac Tutelarium longè majorem esse erga homines Amorem, & erga eosdem longè maximum esse Amorem ipsius DEI; hinc patet, quantâ Fiduciâ, & simul Vigilantiâ Diabolo resistendum sit: ideo S. Petrus dixit: *Cui resistite fortes in Fide.* Præterea considera, quomodo sibi Diabolus timeat à Præsentia DEI, & quomodo ejus vires elidantur, quando DEVS præsens nobis est per auxilium suæ Gratix, & quando nos ipsi DEVM nobis præsentem statuimus, & in ejus conspectu nos versari credimus. Dic ergo cum Job. c. 17. v. 3. *Libera me Domine, & pone me juxta te, & cujusvis manus pugnet contra me.* Et cum David Ps. 26. v. 3. *Si consistant adversum me castra, non timebit cor meum. Si exurgat adversus me prælium, in hoc ego sperabo.*

PUNCT. II. Diabolus etiam clamavit: *Scio, quis, Sanctus DEI. Et comminatus est ei JESVS, dicens: obmutesce; & exi ab homine.* Marc. 1. v. 24. Sicut Diabolus falso dixit: *Scio: cum tantum habuerit gravem conjecturam; & sicut laudavit Christum animo invidio, inimico, & non sincero, tantum ne sibi noceretur; ita communiter homines solent laudare eos, quos & quorum res non satis noverunt, idque animo non sincero, ad proprium aliquod emolumentum obtinendum, vel incommodum avertendum. Unde æquè parum debemus appetere, aut recipere, aut æstimare illorum laudem, quàm Christus laudem à Diabolo profectam.* Cave autem, ne Christus, ac

C

DEVS

DEVS etiam à te contemnat laudari, & dicat: *Quare tu enarras iustitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum? Tu verò odisti disciplinam, & projecisti sermones meos retrorsum.* Pl. 49. v. 16. & 17.

PUNCT. III. *Et discerpens eum Spiritus immundus exiit ab eo.* Marc. 1. v. 26. *Et cum projecisset illum demonium in medium, exiit ab illo, nihilque illum nocuit.* Luc. 4. v. 35. Sic tentator animam affligere, ac tristitia etiam profertere potest; nocere non potest, nisi volenti. In Diaboli obedientia considera, illum quidem statim paruisse Christo, sed voluntatis tamè reluctantis indicia dedisse. Pudeat itaque te, si Diabolus te Obedientiæ celeritate superet; vel si non superes Diabolum Voluntatis promptitudine ac Conformitate cum Voluntate Superiorum: aut si contra eos, & contra mandata eorum impatientiæ aut indignationis signa edas, sicut iste Diabolus.

MEDITATIO CCXXX.

De Socru Petri sanata.

Marc. 1. Luc. 4.

PUNCTUM I. *Et protinus egredientes de Synagoga venerunt in domum Simonis & Andrea cum Iacobo & Joanne: Decumbebat autem socrus Simonis febricitans, & statim dicebant ei de illa.* Marc. 1. v. 29. Lucas ait: c. 4. v. 38. *Socrus autem Simonis tenebatur magnis febribus, & rogaverunt illum pro ea.* Considera, an non Anima tua teneatur multis, & magnis febribus? febres solent alternante immodico frigore & æstu corpus affligere. Immodicum frigus Animæ est defectus fervoris in

Oratio

Oratione, remissio Amoris D E I, vel Proximi; quo fit, ut in Cultu Divino, & in functionibus obeundis minùs ferveas. Calor & æstus immodicus est nimius amor proprius, & si irâ facilè exardescas. Pro hujusmodi magnis febribus curandis necesse inprimis est, ut agnoscas esse *magnas*, id est, periculosas Animæ & valde molestas, ac difficulter curabiles. Unde ingens concipiendum est desiderium recuperandæ sanitatis: adeoque etiam *statim* invocandus Medicus, nempe Christus D E V S per SS. Patronos; veluti apud ipsum Discipuli pro Socru Petri interceserunt. Et quia Christi Personam etiam gerunt Superiores ac Patres Spirituales: statim illis de hujusmodi magnis febribus dicendum est, & auxilium ab ipsis petendum.

PUNCT. II. *Et stans super illam* (id est stans, & inclinans se ad illam) *imperavit febrì, & dimisit illam.* Luc. 4. v. 39. Marcus ait. c. 1. v. 31. *Et accedens elevavit eam, apprehensa manu ejus: & continuo dimisit eam febris.* Ecce modum sanandi febres. 1. Insistendum est, & intendendum in ægrum, febrèsque diligenter observandæ à Medico, nempe propriæ vel alterius Animæ curam gerente. 2. Per Verba illa: *Imperavit febrì*, vel ut in Græco legitur, *inreparavit febrèm*; indicatur, febrim Animæ (non hominem) increpandam, & pro potestate, ac magna cum efficacia pellendam esse, si nimirum ejus gravitas ostendatur, ac reprehendatur; ita tamen, ut subditus non tam se, quàm febrim suam increpari, ac persecutione quadam infestari advertat. Sic etiam quisque suam febrim increpet, & gaudeat, si à DEO increpetur, ostensa sibi ejus gravitate, ac periculo. 3. Per apprehensionem

manus intelligitur suppeditatio auxiliorum, & meliorum ad cooperandum: noli ergo retrahere manum, eam apprehendere volenti: sed acceptando media & auxilia, illique cooperando manum tuam apprehendi permitte. 4. Elevanda est mens à molli lecto temporalium rerum ad Amorem Cælestium, & ad DEVM. Hac ratione, quantumvis multis & magnis febribus tenearis, DEI Gratiâ facilè sanaberis: & si Christus hanc Gratiâ sanitatis dedit socrui Petri sequentis ipsum; quantò magis dabit illi, qui ipse Christum sequitur?

PUNCT. III. *Et continuo surgens ministrabat illis.* Luc. 4. v. 39. Si socrus propter unicum Beneficium redditæ sibi sanitatis Christo, & Discipulis ejus tam promptè ministravit, quantò magis propter innumera & maxima Beneficia DEO, ac Proximis libenter inserviamus, & acceptas à DEO vires tam corporis, quàm animi etiam ad ipsius Obsequium impendamus?

MEDITATIO CCXXXI.

Christus multis agris & energumenis liberatis, in deserto orat. Marc. 1.

PUNCTUM I. *Vespere autem facto, cum occidisset Sol, afferebant ad eum omnes malè habentes, & demonia habentes: & erat omnis civitas congregata ad januam, & curavit multos &c. v. 32.* Lucas ait. c. 4. v. 40. *At ille singulis manus imponens, curabat eos.* Ecce, nullum tempus & locus est importunus Christo; nec de die tantum, nec in Templo tantum, sed semper, & ubique paratus est benefacere,

cere. Imò notandum est, quòd tempore vespertino ægri & energumeni curati sint, & adducti ad Christum. Deferamus & nos tempore vespertini Examini Animas nostras ad Christum, ut eas à morbis, ac dæmonis vexationibus liberet. Ad januam domûs collata hæc Beneficia confirmant, quàm verè dixerit Christus Luc. 10. v. 9. *Pulsate, & aperietur vobis. Omnis enim, qui petit, accipit; & qui quatit, invenit; & pulsanti aperietur.* Quòd si Christus tam promptus & beneficus fuit erga deportatos ad januam sui hospitij, qualis erit erga Religiosos & Servos suos, qui non tantum ad januam Christi deferuntur, sed in Domo & Atrijs ejus habitant, ut illi fideliter & constanter velut Domestici ejus inserviant. Tropologicè per Januam Domûs Christi designatur Ea, quæ ab Ecclesia appellatur *Porta Cæli*; ad hanc quotquot congregantur, Christus singulis manus imponens curabit eos.

PUNCT. II. *Et diluculo valde surgens, egressus abiit in desertum locum, ibique orabat.* Marc. 1. v. 35. Ecce, quomodo Christus vehementissimè occupatus curâ Animarum, sibi quærat aptum tempus & locum orandi. Quare nunquam ita negotijs te distrahi sinas, quò minus pro Salute propria Exercitationes tuas Spirituales debita cum attentione ac Devotione peragas, præsertim Meditationem matutinam, maturè à somno te proripiens, ne deinde alijs negotijs impediaris. Locum & tempus aptissimum Orationi dari oportet.

PUNCT. III. *Et persecutus est eum Simon (Petrus) & qui cum illo erant. Et cum invenissent eum, dixerunt ei: quia omnes quærunt te.* v. 36. Dixerunt: Omnes: id est, ingens multitudo. An tu etiam es inter illos,

qui Christum quærunt, & propter Christum quærunt? vel es inter illos, de quibus S. Paulus Phil. 2. v. 21. ait: *Omnes, quæ sua sunt, quærunt; non, quæ sunt JESU Christi?* Cæterum & tu tale de omnibus iudicium, bonamq; opinionem habeas, qua de omnibus laudabiliter loquaris; & sentias, quòd omnes Christum quærant.

MEDITATIO CCXXXII.

*De Christo ex navicula docente,
& de miraculosa captura piscium.*

Luc. 5. à v. 1.

PUNCTUM I. Etsi quidam putent, hanc narrationem esse eandem cum ea, quam Matthæus c. 4. à v. 18. & Marcus c. 1. à v. 16. recenset; communior tamen, & longè verior opinio est, esse diversam narrationem; & Vocationem quatuor Discipulorum ad capiendos homines pro piscibus, non hîc primùm factam, sed confirmatam esse. Considera ergo verba Evangelistæ Lucæ: *Factum est* (dum scilicet Christus post Orationem in deserto Galilæam docendo peragravit, ut in fine præcedentis capituli dictum est) *Cum turbæ irruerent in eum, ut audirent verbum DEI, & ipse stabat secus stagnum Genesareth. Et vidit duas naves stantes secus stagnum: pisces autem descenderant, ut lavarent retia. Ascendens autem in unam navim, quæ erat Simonis, rogavit eum, à terra reducere pusillum, & sedens docebat de navicula turbas.* Nempe qui à terra sive ab amore rerum, ac finium terrenorum non est remotus, in hunc turbæ irruunt; dum vel immoderatè, vel nimis anxie curam alienæ Salutis gerit, solum ut

gra

gratitudinem, laudem, applausum &c. reportet: qui verò nihil terrenum quærit, is pacatè & tranquillè omnia peragit, & quasi sedens ex navicula à terra reductus, turbam importunam docet, sine propria animi inquietudine. Sis ergo semper à terra reductus cum Christo: qui etiam Superioribus potestatis suæ moderandæ pulchrum Exemplum dedit, non pro plenitudine Dominij imperans Petro, sed rogans eum, à terra reducere pusillum. Imò etiam piscatores prædicti imitandi sunt; cùm enim reti nostræ Conscientiæ, dum hominum piscationi vacamus, multa excrementa terræ, vel frutices soleant adhærere; ideo post piscationem peractam descendere debemus, & lavare retia nostra per Spiritualem Recollectionem, deflentes defectus in piscatione commissos, & animo dimittentes varia phantasmata, & vanitates sæculares ex conversatione cum Sæcularibus sensim contractas.

PUNCT. II. *Vt cessavit autem loqui, dixit ad Simonem: Duc in altum, & laxate retia vestra in capturam. Et respondens Simon dixit illi: Præceptor per totam noctem laborantes, nihil cepimus; in verbo autem tuo laxabo rete. Et cùm hoc fecissent, concluderunt piscium multitudinem copiosam.* à v. 4. Quia homines piscatione capere, non est artis aut virtutis humanæ; ideo in altum pelagus Divinæ Misericordiæ, & Meritorum Christi, quæ exhauriri non possunt, per Diffidentiam nostrî, & Confidentiam in DEVM ducere naviculam & retia nostra debemus; quos duos affectus insinuavit responsio Petri. Ex eadem etiam colligitur, quàm ad functiones nostras utiliter peragendas proficua sit Subjectio nostrî iudicij, quantumvis in experientia fundati,

dati, atque Obedientia Superioribus in suscipiendis, atque modo præscripto perficiendis functionibus præstita.

PUNCT. III. *Rumpebatur autem rete eorum.* In alia piscatione plurimorum & maximorum piscium (scil. 153.) post Christi Passionem peractâ, Joannes c. 21. v. 11. dicit: *Et cum essent tanti, non est scissum rete;* nempe quia in Verbo & Virtute Meritoria Christi utraque vice laxatum est rete. Prima vice ruptio designabat necessariam adhuc separationem Animæ à Corpore; integritas verò secunda vice stabilem Unionem per Resurrectionem indicabat. Sic omnis nostra piscatio, & felix successus nostrarum actionum tribuendus est Virtuti Christi, cui per Mortem & Resurrectionem data est omnis potestas. Cura quoque, ut Virtute Meritorum Christi, jam immortalis & incorruptibilis redditi, rete tuum non amplius rumpatur; nempe ut in captura piscium nihil humanæ fragilitatis admittas; & ut, quos cepisti, etiam conserves, neque velut rupto reti elabi sinas per mala vitæ tuæ exempla.

MEDITATIO CCXXXIII.

De eadem Piscatione.

Luc. 5.

PUNCTUM I. *Et annuerunt socijs, qui erant in alia navibus, ut venirent, & adjuvarent eos. Et venerunt, & impleverunt ambas naviculas, ita ut penè mergerentur.* à v. 7. Ecce, solo annutu in auxilium vocati adsunt, & promptè ac amanter conjunctæ operæ æqualem fructum

ctum capiunt. Sic parati & prompti esse debemus ad omnem nutum, ut alijs gratificemur, & quavis in necessitate succurramus. Sic unione, ac consensio-
ne animorum, ingens Animarum captura facienda est: cavendum tamen à periculo, ne præ multitudi-
ne capturæ, nos ipsos perdamus, & mergamur per nostri negligentiam, & elationem de rebus præstitis.

PUNCT. II. *Quod cum videret Simon Petrus, pro-*
cidit ad genua JESU, dicens: exi à me, quia homo peccator
sum, Domine. Stupor enim circumdederat eum, & omnes,
qui cum illo erant in captura piscium, quam ceperant. Simi-
liter autem Jacobum & Joannem filios Zebedæi, qui erant
socij Simonis. Et ait ad Simonem JESVS: noli timere: ex
hoc jam homines eris capiens. à v. 8. Sic ex felici rerum
successu non tantum non extolli, sed humiliari debe-
mus, tanquam indigni auxilio, quo DEVS nobis digna-
tur præsens assistere; ne per nostram ingratitude
gravius ipsum offendamus. Sicut tamen Divinâ
Assistentiâ rectè nos judicamus indignos, ita etiam
eiusdem indigos nos agnoscamus; ideo S. David Ps.
72. v. 28. inquit: Mihi autem adhaerere DEO bonum est:
ponere in Domino DEO Spem meam. Unde, quantum in
nobis est, illam DEI Assistentiam non debemus ipsi
deserere; sed dignos nos judicare, qui deseramur à
DEO. Propterea S. Petrus dixit: Exi à me Domine. Quò
autem nos coram DEO magis humiliamus, eò majora
nobis præstabit, ut patet ex Christi consolatorijs ver-
bis, ac promissis. Ex iisdem etiam colligitur, post
agnita, & Confessione deleta peccata, non amplius
anxiè timendum esse; Charitas enim infusa foràs mit-
tit timorem.

PUNCT. III. *Et subductis in terram navibus, reli-*

Et
tur
8.
ita
Sic
Gr
tib
ne
nib
in
lic
est
ille
Ma
non
[us]
fu
cia
flu
Sa
vit
ct
ne
lun
qu
ru
pu
per
dis
tin
go
Et

Et omnibus secuti sunt eum. v. 11. Sicut quatuor Discipuli ex navibus & piscibus sibi nihil juris ac dominiij reservârunt, sed omnia socijs, ac domesticis reliquerunt; sicut jam in prima Vocatione omnia deseruerant, solummodo ad usum & exercitium piscatoriae suæ artis quandoque revertentes (uti etiam post Resurrectionem Christi. Joan. 21. leguntur reversi esse) ita etiam ex captura hominum nihil nobis reservare debemus, non remunerationem, non gratitudinem, non laudem, non plausum captantes, sed Christum sequentes, ac cum S. Paulo ad Phil. c. 1. v. 21. ex animo dicentes: *Mihi vivere Christus est, & mori lucrum.* Nempe in hac vita sufficit mihi ejus Beneplacitum, & Gratia: finita autem hujus vitæ navigatione & piscatione, nempe subductis in terram navibus, & relictis omnibus, quæ in terra habuimus, sufficit mihi per mortem sequi Christum in Cælesti Gloria.

MEDITATIO CCXXXIV.

De Sedata maris tempestate.

Matth. 8. Marc. 4. Luc. 8.

PUNCTUM I. Cùm Christum in deserto, quò orandi gratiâ summo manè secesserat, turbæ requisivissent, & invenissent, teste Luca c. 4. v. 42. non passus est ab illis, quantumvis rogantibus, se detineri, quò minùs reliquam Galilæam peragraret, ut supra meditati sumus. Aliquando itaque à Discipulis transfretum se vehi jussit: *Et ipse ascendit in naviculam, & Discipuli ejus, & ait ad illos: Transfretemus trans stagnum. Et ascenderunt. Et navigantibus illis obdormivit.*

Et descendit procella, & venti in stagnum, & complebantur, & periclitabantur. Luc. 8. v. 22. S. Matthæus c. 8. v. 24. inquit: *Et ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navicula operiretur fluctibus; ipse verò dormiebat.* Sic etiam illi, qui Christum in Anima sua, utpote in Gratia constituti, præsentem habent, à descendentibus (id est, per providentissimam DEI Dispositionem sibi evenientibus) adversitatibus, & tentationibus nunquam securi sunt, sed quamdiu in vita sunt, in mari sunt, tempestatibus obnoxio; solique Christo licet dormire, ac securo esse. Quàm facile tamen est, dormientem à somno excitare; tam facile est, ab illo opem impetrare: proinde imitemur Discipulos Marc. 4. v. 38. *Et excitant eum, & dicunt illi: Magister, non ad te pertinet, quia perimus?* Et Matth. 8. v. 25. *Et suscitaverunt eum, dicentes: Domine, salva nos, perimus.*

PUNCT. II. In prædictis verbis duo ponderanda sunt. Inprimis magnam nobis ingenerant Fiduciam illa verba: *Ad te pertinet.* Nam utique ad Christum pertinet, ne pereamus; quia pro Salute nostra Sanguinem suum fudit, & infinitum pretium persolvit: ad ipsum etiam pertinet, ne Honore DEI neglecto, à Servitute ipsius deficiamus; itaque in tentatione constitutus cum Fiducia dic ex Psalmo 12. v. 5. *Illumina oculos meos, ne unquam obdormiam in morte: nequando dicat inimicus meus: prævalui adversus eum.* Alterum, quod ex priori consequens est, ne in tentatione pusillanimes, ac nimis timidi statim dicamus: *quia perimus*: mox enim à Christo ob similem timorem, ac diffidentiam in DEVM reprehensi sunt Discipuli: *Quid timidi estis? necdum habetis fidem?* Marc. 4. v. 40. Tu ergo pulso metu nimio, confide DEO, certò promittenti

ti

ti Ps. 90. *Clamabit ad me, & Ego exaudiam eum: cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum, & glorificabo eum.*

PUNCT. III. *Tunc surgens imperavit ventis, & mari: & facta est tranquillitas magna. Porro homines mirati sunt, dicentes: qualis est hic; quia venti & mare obediunt ei? Homines, qui hoc dixerunt, erant illi, qui in alijs navibus communi periculo liberati sunt: nam, ut inquit Marcus 4. v. 36. *Et alia naves erant cum illo.* Ex his verbis Colligitur. 1. Sicut post victas procellas & ventos facta est tranquillitas magna in mari; sic post superatas tentationes fieri in Conscientia tranquillitatem magnam, propter testimonium bonæ Conscientiæ. Colligitur. 2. Quod, sicut, quando liber sumus à tentatione, nunquam debemus esse securi, & incauti; sic quando cum tentationum procellis lutandum est, speranda sit tranquillitas magna: talis enim semper datur vicissitudo, & alternatio. Colligitur. 3. Cum mare & venti contra naturam suam obediverint Christi imperio; neminem posse naturæ suæ vehementiam, vel rei præceptæ arduitatem in excusationem amplius adducere, quando se difficilem præstat Superioribus. Colligitur 4. Sicut ij, qui Christum nondum, qualis esset, agnoverunt, post obedientiam autem à ventis & mari ipsi præstitam pluris eum æstimârunt; sic DEVM ex nostra Obedientia, præsertim in rebus naturæ nostræ adversantibus, apud alios glorificandum esse. Itaque disce à ventis celeriter, & à mari tranquillè obedire, sciens, qualis sit ille, cui obedis.*

...✠... (†) ...✠...

MEDI-

MEDITATIO CCXXXV.

De duobus Energumenis liberatis.

Marc. 5. v. 1. Matth. 8. v. 28. Luc. 8. v. 26.

PUNCTUM I. *Et venerunt trans fretum maris in regionem Gerasenorum. Et exeunsi de navi statim occurrit de monumentis homo in spiritu immundo, qui domicilium habebat in monumentis, & neque carenis jam quisquam eum poterat ligare: quoniam saepe compedibus & catenis vinctus dirupisset catenas, & compedes diminuisset, & nemo poterat eum domare, & semper die ac nocte in monumentis & in montibus erat, & concidens se lapidibus.* Marc. 5. v. 1. Addit S. Lucas. c. 8. v. 27. *Et vestimento non induebatur.* Energumenus iste est imago hominis, gravibus peccatis obstricti, nudi, & exuti veste Animæ suæ, nempe Gratiâ; gaudentis societate mortuorum, hoc est, carentium vitâ Gratiæ; fugientis proborum conversationem, compedes & catenas, id est, graves etiam obligationes Divinorum Præceptorum rumpentis, & obduratione in peccatis, velut lapidibus se concidentis ac affligentis. Huic maximè intolerabili homini, & integræ communitati hominum, præsertim bonorum, gravissimo, ac propterea à duobus Evangelistis unice memorato, addit S. Matthæus alium; qui saltem imago est hominis immorigeri, nec Superiorum iussis morem gerentis, quique querelis, murmurationibus, detractationibus, contentionibus, oblocutionibus facile quosque invadit, & cui præsertim in Religioso Cætu difficile est convivere: ideo inquit S. Matthæus c. 8. v. 28. *Occurrunt ei duo, habentes*

tes *daemonia*, de monumentis exeuntes, *sævi nimis*, ita ut nemo posset transire per viam illam. (Ipsi tamen propter propinquam morum similitudinem, ut etiam inter perverfos fieri amat, inter sese conveniebant, ac conspirabant) Et ecce clamaverunt dicentes: quid nobis & tibi Fili DEI: venisti huc ante tempus torquere nos? Marcus v. 28. etiam dicit, ante Christum procidisse & ne se torqueret, rogasse: quibus similes sunt, qui coram Superioribus se humiliant, ne corrigantur, & ut in vitijs esse, ac manere sinantur. Horum itaque hominum miserrimus, atque ipsis & toti Communitati molestissimus status animo perpensus, moveat te, ut neque ipsos tu imiteris; neque alios, quantum in te est, in eo manere sinas; sed quia eorum conversatione & correctione Diabolus se perdi, & torqueri fatetur, hanc ipsam de Diabolo ultionem sumas, sæpius tentationibus suis te torquentem.

PUNCT. II. Et interrogabat eum: quod tibi nomen est? & dicit ei: legio mihi nomen est, quia multi sumus. Marc. v. 9. Et rogabant illum, ne imperaret illis, ut in abyssum irent. Luc. 13. Et deprecabantur eum Spiritus immundi dicentes: mitte nos in porcos, ut in eos introeamus. Et concessit eis statim JESVS. Et exeuntes Spiritus immundi introierunt in porcos, & magno impetu præcipitatus est grex in mare: duo millia, & suffocati sunt in mari. Marc. v. 13. In multitudine dæmonum in utroque homine congregatorum colligitur, contra quam multos invisibilium hostes pugnandum nobis sit, quantum eorum odium adversus hominem, ut si homini nequeant saltem rebus ejus noceant. Itaque magnâ diffidentiam tui ipsius, & Confidentiam in DEVM, in Angelos & in Sanctos Auxiliares, vigilanter, & constantem

certa bonum certamen: & ut hostes tuos quasi proprijs eorum armis, vel consilijs vincas, considera, quid pro evitanda Inferni abyfso tibi faciendum vel patiendum fit; cùm videas, ipsos dæmones superbifimos pro modica dilatione ante Christum prosterni, & pro gratia habere, si finantur saltem in turpissimis porcis habitare, qui antè volebant exaltare Solium suum super Astra DEI. Isaia 14. v. 13. Considera etiam, ad quàm turpia desideria deveniant illi, qui cùm possent, & deberent semper gaudere in DEO, & de DEO, & propter DEVM, ad creaturas convertuntur, & gaudium ac desiderium suum ad vilissimas creaturas transferunt, quemadmodum dæmones ad porcos, vel quemadmodum filius prodigus ad filiquas porcorum.

PUNCT. III. *Pastores autem fugerunt, & venientes in civitatem nuntiaverunt omnia, & de eis, qui dæmonia habuerant. Et ecce! tota civitas exiit obviam JESU, & viso eo rogabant, ut transiret, à finibus eorum. Matth. 8. v. 33. Addit S. Marcus, c. 5. v. 15. Et veniunt ad JESUM, & vident illum, qui à dæmonio vexabatur, sedentem, vestitum, & sana mentis, & timuerunt. Et. v. 17. Rogare ceperunt eum, ut discederet à finibus eorum. Cùmque ascenderet in navim, cepit illum deprecari, qui à dæmonio vexatus fuerat, ut esset cum illo, & non admisit eum: sed ait illi: vade in domum tuam ad tuos, & annuncia illis, quanta tibi Dominus fecerit, & misertus sit tuus. Ecce! Geraseni pluris æstimantes damnum temporale suorum porcorum, quàm ingens Beneficium duobus miseris hominibus, totique communitati collatum, ac per Christi prædicationem & Miracula conferendum, metu novi damni temporalis, Christum*
 Filium

Filium DEI ab ipsis dæmonibus proclamatum, à se repellunt, dum rogant, & impetrant ejus discessum. O quoties tu propter commoda tua, & revilissimas, à te DEVM, Bona Cælestia, Illustrationes Divinas &c. repulisti! quoties nociva petivisti! & felix, si non impetrâsti! Et rursus felix es, quia petivisti, ac impetrâsti, ut esses cum JESU in ejus Servitio, & Societate; quod non solum præfato homini sed innumeris alijs dignioribus, & aptioribus, atque in Virtutis stadio ampliores progressus facturis negotium est.

MEDITATIO CCXXXVI

De Paralytico sanato.

Matth. 9. Marc. 2. Luc. 5.

PUNCTUM I. *Et ascendens in naviculam transfretavit, & venit in civitatem suam* (id est Capharnaum, Prædicationis suæ sedem præcipuam in Galilæa, ut patet ex S. Marco c. 2. v. 1.) *Et ecce! afferebant ei paralyticum in lecto.* Matth. 9. v. 1. Quod, quomodo factum sit, describit S. Marcus v. 2. *Auditum est, quod in domo esset, & convenerunt multi, ita ut non caperet neque ad introitum, & loquebatur eis verbum. Et venerunt ad eum ferrentes paralyticum, qui à quatuor portabatur. Et cum non possent offerre illi præ turba, nudaverunt tectum, in quo erat: & patefacientes submiserunt grabatum, in quo paralyticus jacebat.* Paralyticus, usu membrorum destitutus, designat hominem, non utentem membris suis, & viribus ad bene operandum. Ad hujus emendationem cooperantur quatuor bajuli, quorum ministerium

moriã demittimur, humiliamur, & ad pedes JESU prosternimur, ut veniam peccatorum, ac teporis emendationem nobis largiatur, utque ad bona opera agiliores reddamur. Primus est Mors certissima, tempore incerto, & forsan brevi eventura. Secundus, Extremum Judicium, in quo temporis, & talentorum neglectorum erit reddenda accurata ratio, & omnes etiam justitiæ nostræ judicabuntur. Tertius, Poenæ Inferni, quas sæpe promeriti sumus, & quarum remissionem nunquam satis grati ullis operibus exolvemus. Quartus, præmium Regni Cælorum, cujus *Non sunt condignæ passionēs huius temporis ad futuram Gloriam, quæ revelabitur in nobis.* Rom. 8. De his diligenti memoria recolendis admonet nos Sapientissimus Ecclesiasticus cap. 7. v. 40. *In omnibus operibus tuis memorare Novissima tua, & in aeternum non peccabis.*

PUNCT. II. Cùm autem vidisset JESUS fidem illorum, ait paralytico: *fili, dimitteuntur tibi peccata tua.* Erant autem illic quidam de Scribis sedentes, & cogitantes in cordibus suis: *Quid hic sic loquitur? blasphemat. Quis potest dimittere peccata, nisi solus DEVS? Quo statim cognito JESUS Spiritu suo, quia sic cogitarent intra se, dixit illis: quid ista cogitatis in cordibus vestris? Marci. 2. à v. 5.* Tria hic perpendenda sunt. 1. sicut Christus prius contulit Sanitatem Animæ per dimissionem peccatorum, quàm sanitatem corporis; sic prius illam singulari Virtutum studio procurandam, & à DEO petendam esse, quia ad Æternam Vitam conducit, & ad temporalem promerendam disponit. Ideo Christus Luc. 12. v. 31. dixit: *Quærite primò Regnum DEI, & Justitiam ejus, & hæc omnia adjicientur vobis.* 2. Considera,

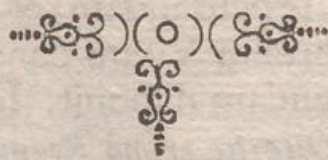
D

per

per Scribas sedentes designari illos, qui non tantum ipsi in Virtute non progrediuntur, sed in hoc se sapientes & perspicaces putant, si aliorum facta & dicta in malam partem trahere queant. 3. si ipsa Aeterna Sapientia Patris sinistra hominum iudicia evitare non voluit, etiam nobis pro minimo esse debere si iudicemur ab humano die, ut loquitur Apostolus 1. Cor. 4. v. 3. Solum itaque nobis cavendum est Divinis Iudicis Supremo iudicio; quia ipse novit, qui cogitemus in cordibus nostris: ipse enim Scrutator cordium & renum, sive appetituum nostrorum est.

PUNCT. III. *Ut autem sciatis, quia Filius Hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata, ait paralytico Tibi dico, surge, tolle grabatum tuum, & vade in domum tuam.* Marc. 2. Vel ut vers. 9. dixit: *Et ambula.* Tunc per haec verba dicitur: *Surge à peccatis & à languore animi tui: Surge, qui dormis, & exurge à mortuis, & illuminabit te Christus.* Ephes. 5. v. 14. *Tolle grabatum pravitarum consuetudinum, in quibus depositus es, & te dignum reddis vituperio* Proverb. 10. v. *Qui autem stertit astate (tempore ad bene operandum concesso) filius confusionis. Et ambula de Virtute in Virtutem, donec pervenias in Domum Aeternae Habitationis, & impleas illud Psalmistae Vaticinium. Ps. 83. v. 8. Ibunt de Virtute in Virtutem. Videtur DEVS Deorum in Sion.*

MEDITATIO CCXXXVII.

De Vocatione S. Matthæi.

Matth. 9. v. 9. Marc. 2. v. 14. Luc. 5. v. 27.

PUNCTUM. I. *Et cum transiret inde* (id est à domo abiret, probabiliter extra urbem Capharnaum ad littus maris Galilææ, ubi navigia, & merces appellabant, uti colligitur ex S. Marco c. 2. v. 13.) *vidit hominem sedentem in telonio, Matthæum nomine. Et ait illi: Sequere me. Et surgens secutus est eum.* Matth. 9. v. 9. Hac consuetâ formulâ Christus ad suam Familiam vocatos sequi se jubet. Nunquam ergo satisfacies tuæ Vocationi, nisi Christum sequaris. Pudeat te, quòd homo ad telonium sedens, cognita Christi Sanctitate ex Miraculis Capharnai & alibi patratis, duobus verbis mox ad Christi Sequelam pertractus sit; & tu in Domo Religiosa per tot Meditationes, Sacras Lectiones, Adhortationes, Illustrationes, Beneficia Divina, Sociorum Exempla &c, ad Christi Sequelam invitatus, ab eo tam longè adhuc distes.

PUNCT. II. *Et factum est, discumbente eo in domo* (scil. Matthæi, alio nomine Levi dicti, ut patet ex S. Luc. c. 5. v. 29. *Et fecit ei convivium magnum Levi in domo sua*) *ecce multi Publicani, & peccatores venientes, discumbebant cum JESU, & Discipulis ejus. Et videntes Pharisei* (scil. intrantem in domum, quidque in ea factum esset, requirentes) *dicebant Discipulis ejus: quare cum Publicanis & peccatoribus manducat Magister vester?* Hoc convivio & magno quidem, indicatur, Christum

à peccatore converso ad magnum convivium adhiberi. Dicit enim in Apoc. 3. v. 20. *Si quis audierit vocem meam, & aperuerit mihi januam, intrabo ad illum, & cænabo cum illo, & ipse mecum.* Quia namque Christus esurit, & sitit Iustitiam nostram (ut patet ex Joanne c. 4. v. 7. & 34. ubi Christus sitiebat Salutem Samaritanæ Mulieris, ac ejusdem, tanquam operis à Patre Cælesti sibi demandati, effectione veluti cibo reficiebatur) & quia peccator pænitens esurit ac sitit Iustitiam suam; hinc si eam etiam operetur, Christus cænat cum illo, & ille cum Christo. Hunc ergo semper Hospitem habeas, ut aliquando etiam te invite ad Cænam suam magnam. Luc. 14. v. 26. & ut gratum te exhibeas, non solum Convivium tibi multoties facienti, sed etiam facienti ex suo Corpore & Sanguine.

PUNCT. III. *At IESVS audiens* (sive ex Discipulis mox querelam deferentibus, sive ex ipsis Phariseis elatori voce murmurantibus, sive auditione mentali, quâ etiam cogitationes cordium vidit præcedenti Meditatione, scilicet visione mentali) *ait: Non est opus valentibus Medicus; sed malè habentibus. Euntes autem discite, quid est: Misericordiam volo, & non Sacrificium; non enim veni vocare Iustos, sed peccatores.* Primò ergo murmuracionem, ac temerarium iudicium de actionibus aliorum disce cohibere, supplicando bonam illorum Intentionem, & justas causas quod Pharisei de Christo utique supponere debuerant. Deinde iterum patet, Christum non tantum esuriisse cibos sibi appositos, quàm Salutem convivorum. Hujus ergo continuo studio te pascente pasce. Denique Christus manducando cum peccatoribus docere voluit, quomodo defectus aliorum

& illorum peccata benignè supportari à nobis debeant, & suavi Conversatione emendari.

MEDITATIO CCXXXVIII.

De Suscitatione filia Jairi.

Matth. 9. v. 18. Marc. 5. v. 22. Lucæ. 8. v. 41.

PUNCTUM I. Vix Christus Pharisæis de manducatione cum peccatoribus se purgaverat, & adhuc iisdem ad aliam quæstionem per Discipulos Joannis propositam responderat, teste Matthæo: *Ecce Princeps unus accessit* (Jairus nomine, Princeps Synagogæ Capharnaënsis, sive unus de Archisynagogis, ut inquit Marcus, & Lucas) & adorabat eum dicens: *Domine, filia mea modò defuncta est; sed veni, impone manum tuam super eam, & vivet.* Marcus c. 5. v. 23. ait, eum dixisse: *Filia mea in extremis est. Veni, impone manum super eam, ut salva sit, & vivat.* Is itaque suspicans, filiam suam, se iter faciente, probabiliter jam mortuam esse, utrumque dixit: nempe alterutrum sub disjunctione esse verum; & Fide, minùs quidem perfectâ, ac firmâ, credidit, solo attactu vitam vel sanitatem filiaë posse restitui; quamvis cum determinate à servis, revertenti occurrentibus, mortuam esse intellexit, cæperit dubitare. *Et surgens IESVS sequebatur eum, & Discipuli ejus.* Matth. v. 19. Cum autem servi mortuam nunciarent, teste Marco v. 36. ait Archisynagogo: *Noli timere, tantummodo crede.* Considera modum inæqualem agendi, quo Christus apud Joannem c. 4. v. 48. Regulum pro filio suo idem

similiter imperfecta Fide rogantem acriter reprehendit; Archisynagogum verò suaviter solatur, & ad Fidem adhortatur. Cum Regulo non descendit in domum ejus; cum Archisynagogo descendit. Offerdit nimirum sapientissimus Magister, & animorum peritissimus Medicus, non eodem modo cum omnibus esse procedendum, sed cujusque naturam, constitutionem, capacitatem, dispositionem esse attendendam à Superioribus, vel à Curatoribus Animarum. Deinde erga Regulum demonstravit suam Potestatem, quando etiam absens ejus filium sanavit; erga Archisynagogum demonstravit suam Bonitatem, quando & domum ejus accedere, & eo, quo precebat Archisynagogus, modo filiam vitæ ac sanitatis reddere dignatus est. Perpende nunc, quo agens modo DEVS erga te usus sit; nempe quam leniter suavi, & efficaci: quomodo media Salutis desiderium tuo accomodaverit: quoties te accedere sive per internam visitationem, sive per S. Communionem dignatus fuerit: quoties Animam tuam à morte preservârit, vel resuscitârit. Unde ad Confidentialiorem Amorem, Gratitude, & Perseverantiam in curanda Salute Animæ tuæ, & ad Obsequium illius impendenda, te excita. Et majori Fide ac indifferentiâ ad Medicum Animæ tuæ accede, quam didicit Archisynagogus, qui Christo modum sanandi filiam suam præscribere ausus est, dicendo: *Veni, Impone manum tuam super eam.*

PUNCT. II. *Et veniunt in domum Archisynagogi & videt tumultum, & flentes, & ejulantes multum. Et ingressus, ait illis: quid turbamini, & ploratis? puella enim est mortua, sed dormit. Et irridebant eum.* Marc. 5.

38. Ex tumultu, fletu, & ejulatu in morte puellæ, conijce, quid fiat in Anima, quamprimùm per peccatum moritur. Quòd si tamen citò ad Christum per Pænitentiam récurratur, facile est, eam velut à somno suscitare. Cave tibi à tanto tumultu Conscientiæ, & à somno tam fatali: imò si tantùm dormias, & revera mortuus non sis, audi, quid tibi dicatur Proverb. 6. v. 9. *Usque quò piger dormies? quando consurges è somno tuo? paululum dormies, & paululum dormitabis, paululum conseres manus, ut dormias: & veniet tibi, quasi viator egestas, & pauperies, quasi vir armatus. Si verò impiger fueris, veniet ut fons, messis tua, & egestas longè fugiet à te.* Tu etiam, ne Christi monita irridere ausis, sicut illi, qui ex immoderato fletu & ejulatu mox in stultum risum dissoluti sunt; prout communiter ab illis fieri solet, qui suis passionibus fræna laxant, ut nunc immodicè tristentur, nunc immodicè rideant.

PUNCT. III. Considera modum, quo Christus puellam à mortuis resuscitavit: *Ipsè verò ejectis omnibus assumit patrem & matrem puellæ, & qui secum erant (scil. quatuor Discipulos, ut à v. 37. dictum) Et ingreditur, ubi puella erat jacens: & tenens manum puellæ, ait illi: puella surge; & confestim surrexit puella, & ambulabat &c.* Sic quando affectus inordinati, qui in Anima tumultum excitant, fuerint ejecti, ut vox Christi, jubentis surgere, audiri possit; & si manus nostra Auxilio Gratiæ fuerit apprehensa, & adiuta ad operationem, quâ se erigat Anima ad surgendum; mox renovabitur in nobis Miraculum puellæ ad vitam reductæ. Omni itaque diligentia in id incumbe, ne (ut hæctenus te fecisse dolebis) DEO ad te veniente, præsertim tempore

Orationis, & Meditationis per distractiones ac turbulentam passionum efferarum turbam Voci interiorius loquentis DEI ullo modo obstrepas; ne auxiliarem manum porrigenti cooperari, & à somno surgere jubenti parere differas; ne etiam in pedes erectus ambulare, ac in Virtute progredi desistas.

MEDITATIO CCXXXIX

De Muliere hamorrhoiſſa ſanata

Marc. 5. v. 25. Luc. 8. v. 43. Matth. 9. v. 20.

PUNCTUM I. Christo ad filiam Jairi reſuscitanda eunte, & plurimâ turbâ de littore maris Galilæi in proximam urbem Capharnaum ipſum comitante, antequam iſtam à ſe dimiſſet: *Mulier, quæ erat in profluſio ſanguinis annis duodecim, & fuerat multiperpeſſa à compluribus Medicis: & erogaverat omnia ſua nec quidquam profecerat, ſed magis deterius habebat; cum auდიſſet de IESU, venit in turba retrò, & tetigit Veſtimentum eius: dicebat enim; quia ſi vel Veſtimentum eius tetigerim ſalva ero.* Marc. 5. à v. 25. S. Lucas c. 8. v. 44. ait: *Accellit retrò, & tetigit ſimbriam Veſtimenti eius.* Conſidera primò, ſi Mulier hæc pro ſanguinis ſui profluſu ſiſtendo, conſtanti duodecim annorum cura, patienti plurimorum acerborum remediorum tolerantia omnium bonorum temporalium ſumptu ac impedimento, cum incerta, imò irrita ſpe tanta egit, tulitque quantumvis inde deterius haberet: quantâ conſtantia ac longanimitate, quantâ patientiâ ingrata quantumvis media, à Spiritualibus Medicis, & Superioribus

nobis præscripta, adhibere, quàmque prompti ad omnium potiùs aliarum Creaturarum jacturam faciendam esse debeamus, tantùm ut ne infinitæ Dignitatis & Valoris Sanguis, pro nobis à Filio DEI profusus, inutiliter pereat, ac diffluat? tantum autem ex illo perit, ac diffluit, quantum de auxilijs Gratia, per illius Sanguinis profusionem promeritis, per negligentiam nostram sine fructu elabi permittimus: cum tamen hujus profluvij fistendi non tantùm incerta & noxia, sed certissima & efficacia remedia habeamus: cujusmodi sunt quotidianæ Spirituales Exercitationes, devotus usus Sacramentorum, fuga periculorum, usus occasionum, diligens cura, & bona Intentio in consuetis functionibus.

PUNCT. II. Considera, præter prædicta efficacissima media, unum etiam esse attactum fimbriæ Vestimenti Christi, cum æquali Fiducia, Humilitate, & Reverentia, sicut à Muliere peractum est. Hic autem attactus consistit in sumptione Corporis ac Sanguinis Christi sub fimbria Specierum Eucharisticarum. Vel in Imitatione externæ ac sensibilis Conversationis Christi inter homines, præsertim ultimo Passionis tempore, quæ proinde fimbriæ rationem habet. Vel in Imitatione Humilitatis Christi; qui tanquam Supremus Sacerdos, cum indutus sit Vestimento Justitiæ, quemadmodum David Ps. 131. v: 9. ait: *Sacerdotes tui induantur Justitiam: fimbriæ suæ, id est, Humilitatis contrectatione nos liberabit à pretiosi sui Sanguinis inutili profluvio, ne quidquam à nobis perdat; & ab omni infirmitate sanabit, quemadmodum etiam Marcus v. 36. ait: Deprecabantur eum, ut vel fimbriam Vestimenti ejus tangerent;*

rent; & quotecunque tangebant eum, salvi fiebant.

PUNCT. III. *Et confestim siccatus est fons sanguinis ejus, & sensit corpore, quia sanata esset à plaga. Et statim IESVS in semetipso cognoscens virtutem, quæ exierat ab illo, conversus ad turbam agebat: quis tetigit Vestimenta mea? Et dicebant ei Discipuli sui: vides turbam comprimentem te, & dicis: quis me tetigit? Et circumspiciebat videre eam, quæ hoc fecerat. Mulier verò timens & tremens, sciens, quid factum esset in se, venit & procidit ante eum, & dixit ei omnem veritatem. Ille autem dixit ei: fili Fides tua te salvam fecit; vade in Pace, & esto sana à plaga tua. Marc. 5. à v. 29. Duplex causa fuit Christi quærendi, quis se tetigisset. 1. ut Mulieris Fides Humilitas & Reverentia, quam ipsa præstabat occultè, perfringens obstantem turbam, toti mundo inclaresceret, & sic declinata laus ipsam tantò magis sequeretur, nobisque ejus, latere cupientis, Modestè in exemplum proponeretur. 2. ut Mulier publicæ confessione Beneficij à DEO impetrati se gratam exhiberet. Etenim Sacramentum regis abscondere bonum est: opera autem DEI revelare & confiteri honorificum est. Tob. 12. v. 7. Ex consideratione prædictorum verborum etiam patet, cur aliqui ex contactu Christi in Eucharistia nullum, vel exiguum fructum referant, quia non timentes ac tremens tangunt, sed importunè irruunt ac comprimunt. Hinc sæpe neque Pacem, neque Sanitatem referunt. Idem contingit illis, qui Vestimentum Christi non tangunt occultè Imitatione, vel qui ad fimbriam Humilitatis se non demittunt; quam tamen vel ab hac ipsa Muliere discas, quæ sciens Beneficium ingens à Christo in se collatum, timens & tremens illud agnovit, ac recensuit.*

Quippe

Quippe semetipsum humiliantis proprium est, non extolli, sed potius cum timore, ac tremore Beneficium à DEO accipere, considerata propria indignitate, & ingratitude, qua DEO peccata pro Gratijs referimus, & earum usum fructumque negligimus.

MEDITATIO CCXL.

De duobus Cæcis illuminatis.

Matth. 9. v. 27.

PUNCTUM I. Cùm Christus muliere Hæmorrhoidosa prius in itinere sanata, & deinde filiã Jairi resuscitatã, in domum suam, quam in eadem urbe Capharnaò sibi ad tempus conduxerat, vel precario concessam incoluerat, regrederetur; *Secuti sunt eum duo cæci clamantes, & dicentes: Misere nostri Fili David. Cùm autem venisset in domũ, accesserunt ad eum cæci.* Matth. 9. v. 27. & 28. Considera, quid, & quomodo petierint. Id nempe petierunt, quo sibi nihil utilius, nihil magis necessariũ in hac vita crediderunt; certè stulti fuissent, si ab eo, quem cognitis & auditis tot Miraculis, & quidem duobus paulò antè præstitis, crediderunt posse, ac velle sibi restituere visum, ejus loco exiguam elemosynam petivissent. Unde econtra nos stultè agimus, si scientes, DEVM posse & velle nobis dare visum mentis, ut peccatorum turpitudinem, rerum mundanarum brevitatem ac vanitatem, Cælestium bonorum præstantiam ac perpetuitatem clarè cernamus (quo visu mentis nihil nobis est utilius, ni hil magis necessarium ad vitam piè ac beatè agendam) nihilominus petamus exigua, temporalia, ac terrena bona,

na;

na, honorem scilicet, famam, laudem, æstimationem apud homines. &c. Circa alterum verò, quo modo petierint, observa 1. illos Christum secuto esse. 2. clamasse. 3. non quemvis pro se tantum sed communi Oratione pro se mutuo per veram Proximi Charitatem orasse. 4. non destitisse, donec exaudirentur. Si iste modus ad impetrandum visum corporis tam fuit efficax; quanto efficacior erit, Christum sequaris per Imitationem, & Obedientiam implendo omnem ejus Voluntatem? *Scimus autem quia DEVS peccatores non audit: sed si quis DEI Cultus est, & Voluntatem eius facit, hunc exaudit.* Joan. 9. v. 3. Si clames eo clamore, quo devotissimus David in Psalmis suis perpetuo dicit, se ad Dominum clamasse, exauditum esse, nempe Orationis vehementiã, quæ consistit in Devotione, tui ipsius Humiliatione, Fideiã in DEVM? Si cum mutua animorum & votorum Unionem orans, illius promissionis te participem reddas? Matth. 18. v. 19. *Dico vobis, quia si duo ex vobis consenserint super terram de omni re, quamcumque petierint fiet illis à Patre meo, qui in Cælis est: ubi enim sunt duo, tres congregati in Nomine meo, ibi sum in medio eorum.* Illius alterius, quã DEVS constantiam Orationis remuneratur: *Si ille perseveraverit pulsans, dico vobis, non dabit illi surgens, eò quod amicus ejus sit; propter importunitatem tamen surget, & dabit illi &c.* Et ego dico vobis; *petite & dabitur vobis.* Luc. 11. à. v. 8.

PUNCT. II. *Et dicit eis JESVS: Creditis, quia hoc possum facere vobis? Dicunt ei: Vtique Domine. Tum tetendit oculos eorum dicens: secundum Fidem vestram fiat vobis. Et aperti sunt oculi eorum.* à v. 28. Ecce cæci agnovērunt, Christum esse Filium David, & Messiam ex ipsius

semita

femine promissum, de quo Isaias ait: c. 35. v. 4. *DEVS ipse veniet, & salvabit vos: Tunc aperientur oculi cæcorum, & aures sardorum patebunt.* Noverant enim, jam impletum esse tempus mittendi Messiaë juxta Vaticinium Jacob. Gen. 49. v. 10. Eò quòd Sceptrum de Tribu Juda jam esset translatum ad Herodem alienigenam: unde jam passim expectabatur, & propter Miracula patrata JESVS etiam credebatur esse ille promissus Filius David, quo nomine Messiam appellabant. Verùm Scribæ & Pharisæi erant cæciores his cæcis; cùm tamen essent Legis Doctores: nec credebant, nec agnoscebant Christum esse illum promissum Filium David. Sic de facto rudes homines, & in naturalibus scientijs, vel S. Scripturis cæci, sæpe magis sunt illustrati à DEO, & sanius judicant de rebus ad Salutem Animæ spectantibus, quàm docti. Itaque noli extolli in Sapientia & Scientia quacunque, sed Meditatione, Sacra Lectione, Humilitate, & studio Perfectionis dispone te ad recipiendas à DEO notitias Spirituales ac practicas; & esto inter illos cæcos ac rudes, de quibus Christus apud S. Matth. 11. v. 25. *Confiteor tibi Pater, Domine Cali & Terra: quia abscondisti hæc à Sapientibus & prudentibus, & revelasti ea parvulis.* Disce etiam ex verbis Christi, & ex tactu manuum ejus, quo communiter ægros & mortuos curabat, secundum mensuram Fidei ac dispositionis nostræ Divina nobis Beneficia obtingere.

PUNCT. III. *Et comminatus est illis JESVS dicens: videte, ne quis sciat. Illi autem exeuntes diffamaverunt illum in tota Terra illa.* Ecce occultam sanationem Hæmorrhoiæ voluit Christus publicari; Illuminationem cæcorum, & Resuscitationem filiaë Jairi voluit taceri:

taceri: priori voluit docere Gratitude, posteriori Humilitatem; ut si Christus, quantum erat in se optasset latere sua Miracula, & neque ab alijs prodigiis saltem nos ipsi non proderemus nostra opera laudabilia ad vanam gloriam aucupandam.

MEDITATIO CCXLI.

De Energumeno muto liberato.

Matth. 9. v. 32.

PUNCTUM I. *Egressis autem illis (duobus cæcis, quibus dictum est in præcedenti Meditatione ecce obtulerunt ei hominem mutum, demonium habentem)* Considera miseriam hujus hominis; Diabolus enim tenuit linguam ejus, ut neque Deo debitas Laudes persolvere, neque Divina ac Spiritualia Colloquia miscere, neque corporis, neque Animæ suæ necessitates proponere, neque in dubijs consilia, neque adversis solatia requirere, neque Animæ suæ morbos explicare, neque alios corrigere, instruere ac admonere posset. Utinam non eadem miseriam labores, & dicere cum Isaia debeas. c. 6. v. 5. *Pro quia tacui!* Cum Psalmista verò. Ps. 31. v. 3. *Quoniam cui (Animæ meæ morbum ex adulterio & homicidio contractum) in vetera verunt ossa mea, dum clamarem ta ta die. id est: infirmata & quasi senio debilitata ossa mea per continuam inclamationem veniæ & auxilij pro reparatione damni, mihi ex dissimulatione & taciturnitate meorum peccatorum, & mei miseriam statûs orti. Cura ergo, in omnibus prædictis à mutuo dæmonio liberari. Magis autem cave, ne in illis*

sis mutus, & in alijs nimis sis solutæ linguæ, scilicet ad
 murmurandum, conquerendum, confabulandum,
 detrahendum, gloriandum, contendendum &c. Au-
 di Ecclesiasticum c. 20. à v. 5. *Est tacens, qui invenitur
 sapiens: & est odibilis, qui procax est ad loquendum. Ho-
 mo sapiens tacebit usque ad tempus; lascivus autem & im-
 prudens non servabit tempus. Qui multis utitur verbis, læ-
 det Animam suam.* Audi etiam S. Paulum ad Ephes. 4.
 v. 29. *Omnis sermo malus ex ore vestro non procedat, sed si
 quis bonus ad adificationem Fidei, ut det gratiam audienti.*

PUNCT. II. *Et ejecto dæmonio locutus est mutus, &
 miratæ sunt turba, dicentes: Nunquam apparuit sic in Isra-
 èl. Pharisei autem dicebant: In principe dæmoniorum
 eijcit dæmones.* v. 33. Tria hic documenta accipe. 1.
 Ut Malevolorum obtreccionibus de rebus tuis præ-
 clarè gestis patienter feras, memor, quidquid egeris,
 semper fore, qui sinistrè de te, dictis, & factis tuis lo-
 quantur, & bene acta malè interpretentur. 2. Ne
 aliorum laudem eleves; quasi tibi decedat, quidquid
 laudis de Sipientia, Doctrina, Virtute &c, alijs ac-
 cedit. 3. Ne, sicut Pharisei expulsionem dæmonij,
 Christi Honori debitam, principi dæmoniorum at-
 tribuerunt, sic tu laudem ex dictis præclarè, factisve
 tuis redundantem tibi attribuas; soli enim DEO debe-
 tur Honor & Gloria.

PUNCT. III. *Et circuibat JESVS omnes civitates,
 & castella, docens in Synagogis eorum, & prædicans Evan-
 gelium Regni, & curans omnem languorem, & omnem in-
 firmitatem.* v. 35. Ecce, non obstante ingratitude,
 sinistris sermonibus, & gestorum iniquis interpreta-
 tionibus, quantum vis eæ à Phariseis, Sipientiæ, Do-
 ctrinæ, Sanctitatisque æstimationem apud vulgus
 habentibus

64 *Ab Octava SS. Corp. Christi usque ad Adventum.*

habentibus, hinc & aliàs frequenter proficiscerentur
minimè propterea desinit Christus à functionibus
Officij, & Beneficijs præstandis. Sic nec tu desista
à laboribus & pijs operibus, etiamsi homines
non agnoscant, sed malè lo-
quantur.

MED